

UDKAST

til

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og lov om individuel boligstøtte
(Indførelse af et nyt kontanthjælpsloft, en 225 timers regel, fire ugers ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 1. juli 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1522 af 27. december 2014, § 1 i lov nr. 53 af 27. januar 2015, § 33 i lov nr. 994 af 30. august 2015, § 1 i lov nr. 1000 af 30. august 2015 og [den foreslåede § 4 i L 55, som er fremsat den 11. november 2015], foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 4, indsættes efter ”§ 54 a,”: ”§ 68 a, stk. 4,” og efter ”§ 69, stk. 4 og 5,” indsættes: ”§ 69 j, stk. 11,”.
2. I § 13, stk. 11, 1. og 6. pkt., og § 54 a, stk. 1, 1. og 5. pkt. ændres ”5” til: ”4”.
3. I § 13, stk. 11, indsættes som 7. pkt.:
”En ferieperiode må højst vare to uger.”
4. Efter § 13 e indsættes før overskriften før § 14:

”Skærpet rådighedskrav

§ 13 f. For så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satsene i §§ 23-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når

- 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1, i sammenlagt et år eller derover, og
- 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 2. Hjælpen til ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller ikke anses for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter stk. 1, nedsættes efter reglerne i § 26, stk. 5-7, og § 34, stk. 3.

Stk. 3. For så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til integrationsydelse efter § 11, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satsene i §§ 22-25, anses en ægtefælle ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, samt efter reglerne i integrationsloven, når

- 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i sammenlagt et år eller derover, og
- 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 4. Hjælpen til ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller ikke anses for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter stk. 3, beregnes efter reglerne i § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3. Ægtepar på integrationsydelse, hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, skal dog først have beregnet hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når de har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

Stk. 5. En ægtefælle, der modtager integrationsydelse, og som er gift med en person, der modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder f.eks. i form af folkepension, førtidspension, SU eller efterløn eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a og 6 b, anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, uanset at vedkommende ikke opfylder betingelserne i stk. 3.

Stk. 6. En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, hvis hjælp beregnes på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når

- 1) personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover, og
- 2) den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 7. Hjælpen til en ugift person, der ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter stk. 6, nedsættes efter reglerne i § 13 g. Hjælpen nedsættes dog ikke for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9.

Stk. 8. For så vidt angår ægtepar, hvor kun en af ægtefællerne er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven, og hvor der kun beregnes hjælp til den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, jf. § 26, stk. 3, sker der nedsættelse i uddannelses- eller kontanthjælpen til denne ægtefælle efter reglerne i stk. 6 og 7. Det samme gælder, hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og den anden ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 6 a og 6 b.

Stk. 9. En ægtefælle eller en ugift person, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af kravet i stk. 1, nr. 2, eller stk. 3, nr. 2, og stk. 6, nr. 2, om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 10. I opgørelsen af perioden med hjælp i sammenlagt 1 år til et ægtepar efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1, eller til en ugift person efter stk. 6, nr. 1, indgår

- 1) perioder med integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, som ægteparret eller den ugifte person har modtaget,
- 2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og
- 3) perioder, hvor der har været fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 35-43.

Stk. 11. Perioden med hjælp i sammenlagt et år efter stk. 10 afbrydes for ægtepar, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på et år. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter kapitel 11 i en sammenhængende periode på et år.

Stk. 12. Opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. stk. 6, nr. 2, forlænges med

- 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,
- 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. § 13, stk. 7, nr. 4,
- 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,
- 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været vurderet så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og

6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 13. En ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp er ophørt eller nedsat efter stk. 1-8, kan igen blive berettiget til fuld hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Arbejdet skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte eller blev nedsat efter stk. 1-8. Stk. 12, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis ægtefællen eller den ugifte person dokumenterer, at der har foreligget en af de nævnte perioder, der kan begrunde en forlængelse.

Stk. 14. Har en ægtefælle eller en ugift person haft ordinært og ustøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter stk. 1, 3, 6 og 13, ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 119,08 kr. (2016-niveau).

Stk. 15. Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 1, 3, 6 og 13, hvis ægtefællen eller den ugifte person dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle eller ugifte person, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Stk. 16. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar eller ugifte personer, der kan blive omfattet af stk. 1-8.

§ 13 g. Hvis en ugift person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6 og 7, nedsættes hjælpen til den pågældende således:

- 1) Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, får hjælpen nedsat med 1.000 kr. pr. måned (2016-niveau).
- 2) Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af mindre end 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller mindre end 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, nedsættes med 500 kr. (2016-niveau) pr. måned, dog således at personer, der modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2, og 6-9, ikke får nedsat hjælpen.

Stk. 2. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 1, sker med virkning fra den 1. i måneden efter, at betingelserne i § 13 f, stk. 6 og 7, ikke er opfyldt."

5. Efter § 25 a indsættes

»§ 25 b. For personer, der er fyldt 30 år og modtager hjælp efter § 25, samt for personer under 30 år, som modtager hjælp efter §§ 23-25 svarende til satserne i § 25, stk. 2, kan den samlede hjælp, jf. stk. 4, højst udgøre et månedligt beløb på

- 1) 14.575 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for børn,
- 2) 10.968 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,
- 3) 15.196kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 4) 15.554 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn, og
- 5) 13.265 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Stk. 2. For personer under 30 år, som modtager hjælp efter § 25, stk. 3, og som ikke er omfattet af stk. 1, kan den samlede hjælp, jf. stk. 4, højst udgøre et månedligt beløb på

- 6) 12.444 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 7) 12.321 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,
- 8) 9.452 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,
- 9) 14.896 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 10) 15.254 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn, og
- 11) 10.154 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter §§ 22-24 eller som får beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, og som ikke er omfattet af stk. 1, kan den samlede hjælp, jf. stk. 4, højst udgøre et månedligt beløb på

- 1) 11.867 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 2) 11.707 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,
- 3) 9.057 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,
- 4) 14.172 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 5) 14.530 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn, og
- 6) 9.754 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Stk. 4. I beregningen af den samlede hjælp indgår

1) integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp samt tillæg efter §§ 22-25, bortset fra danskstillæg efter § 22, stk. 4-8, med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af § 13 g eller §§ 36-43 om fradrag i, nedsættelse og ophør af hjælpen,

2) særlig støtte efter § 34 og

3) boligstøtte efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte, bortset fra boligstøtte, der ydes til personer, der er omfattet af § 23, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 5. Boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår i den samlede hjælp efter stk. 4 med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år. Den samlede hjælp efter stk. 4 nedsættes med det beløb, der efter § 31 ses bort fra ved beregningen af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Stk. 6. Kommunen træffer forud for indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3, afgørelse om, hvorvidt ugifte personer kan anses for samlevende eller reelt enlige, således som dette defineres efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Personer, der modtager ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, anses for enlige ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3. Personer, der modtager hjælp efter § 22, stk. 2, nr. 2, § 23, stk. 2, nr. 2, eller § 25, stk. 3, nr. 2, eller får beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, anses for samlevende ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3.

§ 25 c. Overstiger den beregnede hjælp efter § 25 b, stk. 4, de beløb, der er nævnt i § 25 b, stk. 1-3, nedsættes den samlede hjælp med det overskydende beløb.

Stk. 2. Nedsættelsen af hjælpen foretages først fuldt ud i støtten efter § 34 og herefter i boligstøtten, således som den indgår i beregningen efter § 25 b, stk. 4. Nedsættelsen i boligstøtten foretages også, selvom boligstøtten ikke udbetales til den person, der modtager hjælp efter §§ 22-25.

Stk. 3. Beregningen af den samlede nedsættelse af hjælpen efter stk. 1 og 2 foretages første gang ved udbetaling af hjælpen efter §§ 22-25 for den første hele kalendermåned. Boligstøtten, som udbetales forud, indgår med boligstøtten for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen for den første hele kalendermåned. Støtten efter § 34 indgår med beløbet for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen for den første hele kalendermåned.

Stk. 4. Udbetaling Danmark skal foretage en foreløbig beregning og nedsættelse efter stk. 1, af særlig støtte og boligstøtte, jf. § 25 b, stk. 4, nr. 2 og 3, hvis der ved udbetaling ikke foreligger de oplysninger, der er nødvendige for endelig beregning af nedsættelsen som følge af § 25 b. Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning af støtte efter § 34 og af boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte i den følgende måned, så snart oplysningerne foreligger.

Stk. 5. Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af den samlede hjælp efter stk. 1, når boligstøtten genberegnes for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, jf. § 8 d i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 6. Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af den samlede hjælp som følge af den årlige endelige efterregulering af boligstøtten efter kalenderårets udløb, jf. §§ 46 b og 47 i lov om individuel boligstøtte, og når øvrige oplysninger, der er nødvendige for endelig beregning af nedsættelsen efter stk. 1, foreligger.

Stk. 7. Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af den samlede hjælp, hvis grundlaget for beregningen ændres som følge af ændret hjælp efter §§ 22-25. Beregningen skal ændres med virkning fra tidspunktet, hvor ændringen i hjælpen efter §§ 22-25 indtræder.

§ 25 d. Kommunen varetager opgaverne vedrørende § 25 b, stk. 1-3 og 6, og videregiver de nødvendige oplysninger til Udbetaling Danmark. Udbetaling Danmark varetager beregningen af nedsættelsen af den samlede hjælp efter § 25 b, stk. 4 og 5, og § 25 c og udbetalingen af særlig støtte, jf. § 34, stk. [6], hvorefter de nødvendige oplysninger videregives til kommunerne.

§ 25 e. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nedsættelse af hjælpen til personer, der er omfattet af den øvre grænse i § 25 b, herunder den foreløbige beregning og nedsættelse efter § 25 c, stk. 4, og efterregulering og nedsættelse efter § 25 c, stk. 5-7, som følge af genberegning af boligstøtte efter § 8 d i lov om individuel boligstøtte og den årlige endelige efterregulering af boligstøtte, jf. §§ 46 b og 47 i lov om individuel boligstøtte samt om fordelingen af opgaver mellem kommunen og Udbetaling Danmark efter § 25 d.«

6. § 26, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

”Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 13.”

7. I § 26 indsættes efter stk. 4.:

”*Stk. 5.* Hvis begge ægtefæller får beregnet hjælpen på baggrund af en sats inkl. eventuelt barsels- eller aktivitetstillæg på enten 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om de har forsørgelsespligt overfor børn eller ikke, og en af ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1 og 2, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 23-25. Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til efter §§ 23-25, jf. stk. 1, når den ægtefælle, der ikke opfylder betingelsen om ordinært og ustøttet arbejde i § 13 f, stk. 1 og 2, har opnået 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 13.

Stk. 6. Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5, og denne ægtefælle skal opfylde betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder i § 13 f, stk. 1 og 2, men ikke længere gør det, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne har haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 13.

Stk. 7. Hvis en eller begge ægtefæller får beregnet hjælpen på baggrund af andre satser i §§ 23-25 end de satser, der er nævnt i stk. 5, og en af ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til ægtefællerne således, at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Nedsættelsen sker i hjælpen til den ægtefælle, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde indenfor de seneste 12 kalendermåneder. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der er længst fra arbejdsmarkedet.

Stk. 8. Hvis beregningen efter stk. 1 og 2 af hjælpen til et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, resulterer i en samlet hjælp til ægteparret ekskl. eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, der overstiger 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, og en af ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til ægtefællerne således, at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) ekskl. eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Nedsættelsen sker i hjælpen til den ægtefælle, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde indenfor de seneste

12 kalendermåneder. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der er længst fra arbejdsmarkedet.

Stk. 9. Hvis hjælpen er nedsat hos en ægtefælle efter stk. 7, 3. pkt., eller stk. 8, 3. pkt., og denne ægtefælle igen opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 13, sker en fortsat nedsættelse af hjælpen efter stk. 7 eller 8, hos den anden ægtefælle.

Stk. 10. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 4-9, sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt."

8. I § 34, stk. 3, nr. 1, indsættes efter "§ 13, stk. 10": ", og § 13 f, stk. 1-4".

9. I § 34 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

"*Stk. 4.* Personer, der er omfattet af § 13 f, stk. 6 og 7, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen af hjælpen efter § 13 g." Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

10. I § 34 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Kommunen varetager opgaverne vedrørende særlig støtte efter stk.1-5, samt beregning af særlig støtte efter stk. 8. Udbetaling Danmark varetager opgaven vedrørende udbetalingen af særlig støtte.«

Stk. 5 og 6, bliver herefter stk. 7 og 8.

11. I § 37 indsættes som *stk. 3*:

"*Stk. 3.* Hvis en åbenlyst uddannelsesparat integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager af jobcenteret har fået mulighed for digitalt via Jobnet selv at booke jobsamtaler, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler efter integrationsloven for integrationsydelsesmodtagere, som alene har ledighed som problem, og som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven"

12. I § 54 a, stk. 1, indsættes som *6. pkt.*:

"En ferieperiode må højst vare to uger."

13. § 68 a, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. stk. 2. Fradraget sker i ressourceforløbsydelsen for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 69, stk. 4. Der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder. «

14. § 69, stk. 4 og § 69 k, stk. 4 affattes således:

»*Stk. 4.* En person, der har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 5 ugers ferie, hvor personen kan modtage ressourceforløbsydelse. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse, mens ferien afholdes. Personen er ikke omfattet af stk. 1 og 2, mens ferien holdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre 5 uger."

15. § 69 j, stk. 11, affattes således:

»Stk. 11. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. stk. 9. Fradraget sker i ressourceforløbsydelsen for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 69 k, stk. 4. Der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder. «

16. I § 79 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. For personer, der modtager nedsat hjælp, fordi kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, ikke er opfyldt, skal den månedlige ydelse mindst udgøre de i stk. 3 nævnte beløb fratrukket det beløb, som hjælpen nedsættes med.«

17. I § 98, *stk. 3*, ændres ” §§ 6 og 85 a” til: ”§ 6, § 25 b, stk. 4 og 5, § 25 c, § 34, stk. 6, 2. pkt., og § 85 a”.

18. I § 109, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

2) § 13 f, stk. 14, om omregningssatsen ved ordinært og udstøttet arbejde uden fastsat arbejdstid.

3) § 13 g, stk. 1, om nedsættelse af hjælpen til ugifte personer, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

4) § 25 b, stk. 1-3, om de øvre grænser for den samlede hjælp.

5) § 26, stk. 5, 7 og 8, om beregning af hjælp til ægtepar, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.”

Nr. 2-14 bliver herefter nr. 6-18.

19. I § 109, *stk. 3*, ændres ”nr. 1-3, 6-9 og 13” til: 1-7, 10-13, 17 og 18” og ”jf. stk. 5” ændres til: ”jf. stk. 4”.

20. I § 110, *stk. 2*, indsættes efter ”udsatte”: ”integrationsydelses- og” og der indsættes som 2. *pkt.*:

”Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at det lempeligere fradrag for en udsat person efter 1. pkt. bevares ved beregningen af hjælp til et ægtepar efter § 30, stk.1, jf. § 31, stk. 1.”

§ 2

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 158 af 18. februar 2015, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 1000 af 30. august 2015 [og foreslået ændret ved L 67 fremsat den 20. november 2015], foretages følgende ændring:

1. I § 8, *stk. 5*, indsættes efter ”omfattet af” § 13 g eller”.

2. Efter § 42 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 42 a. Udbetalingen af den beregnede boligstøtte kan reduceres, hvis et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet § 25 b i lov om aktiv socialpolitik. Reduktionen sker efter reglerne i §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Retten til generhvervelse af udbetalingen af boligstøtte uden nedsættelse efter reglerne i §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik sker uden ansøgning, når betingelserne for nedsættelsen ikke længere er opfyldt.

Stk. 3. §§ 33 og 34 finder ikke anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er reduceret efter §§ 25 b, 25 c og 25 e i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af boligstøtten som følge af nedsættelsen af boligstøtten efter §§ 25 b og 25 c og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik.«

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5 og 10, har virkning fra den 1. oktober 2016. Personer, der forud for den 1. oktober 2016 modtager hjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, skal vejledes om virkningerne af § 1, nr. 5, senest 3 måneder før den 1. oktober 2016 eller ved ansøgningstidspunktet, såfremt dette ligger efter den 1. juli 2016.

§ 4

Stk. 1. For personer, der før lovens ikrafttræden har opnået ret til 5 ugers ferie, finder de hidtil gældende regler i § 13, stk. 11, og § 54 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, om ret til fem ugers ferie fortsat anvendelse. For personer omfattet af 1. pkt. finder § 13, stk. 11, og § 54 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, anvendelse medmindre de forud for lovens ikrafttræden har indgået aftale med kommunen om, at de kan afholde ferie i en periode på mere end to uger. Ferie, der er afholdt ved lovens ikrafttræden, indgår i opgørelsen af de op til 5 ugers ferie.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik §§ 13 f og 13 g, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, anses ægtefæller og ugifte personer i perioden fra den 1. april 2016 til den 30. september 2016 for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om den enkelte ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik §§ 13 f og 13 g, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, anses ægtefæller og ugifte personer i perioden fra den 1. oktober 2016 til den 31. marts 2017 for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, hvis den enkelte dokumenterer, at han eller hun har haft 113 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Et nyt kontanthjælpsloft*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.1.2.1. *Persongrupper*
 - 2.1.2.2. *Administration af loftet*
 - 2.1.2.3. *Beregning og efterregulering af loftet og boligstøtten*
 - 2.1.2.4. *Ændringer i lov om individuel boligstøtte*
 - 2.1.2.5. *Bemyndigelse til beskæftigelsesministeren*
 - 2.1.2.6. *Ikrafttræden*
 - 2.2. *Skærpet rådighedskrav for modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2.2.1. *Ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover*
 - 2.2.2.2. *225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder*
 - 2.2.2.3. *Konsekvens for hjælpen til ægtepar*
 - 2.2.2.4. *Konsekvens for hjælpen til ugifte personer*
 - 2.2.2.5. *Generhvervelse af hjælpen*
 - 2.2.2.6. *Særlige regler for ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse*
 - 2.2.2.7. *Særlige regler for ægtepar, der modtager bestemte offentlige forsørgelsesydelse m.v.*
 - 2.2.2.8. *Personkreds, der ikke vil blive omfattet af det nye rådighedskrav*
 - 2.2.2.9. *Kommunernes administration, varsling, rådgivning og vejledning*
 - 2.2.2.10. *Den frivillige ordning*
 - 2.2.2.11. *Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225 timers reglen*
 - 2.2.2.12. *Ændringer i lov om individuel boligstøtte*
 - 2.2.2.13. *Ikrafttræden og overgangsregler*
 - 2.3. *Retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere og visse revalidender*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Ret til op til 5 ugers ferie med ressourceforløbsydelse*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.5. *Ret til at holde ferie med feriegodtgørelse og ressourceforløbsydelse*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.6. *Sanktioner ved selvbookede samtaler*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.7. *Ægtefælleberegning når udsatte kontanthjælpsborgere får et lempeligere fradrag for arbejdsindtægter*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Et nyt kontanthjælpsloft*
 - 3.2. *Skærpet rådighedskrav*
 - 3.2.2. *Ægtepar*

- 3.2.1. *Ugifte personer*
- 3.3. *Retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere samt for visse revalidender ændres fra 5 til 4 uger og en ferieperiode kan maksimalt vare 2 uger*
- 3.4. *Ret til op til 5 ugers ferie med ressourceforløbsydelse*
- 3.5. *Ret til at holde ferie med feriegodtgørelse og ressourceforløbsydelse.*
- 3.6. *Sanktioner ved selvbookede samtaler*
- 3.7. *Ændring af forsøgsbestemmelsen om udsatte kontanthjælpsmodtagere, som er gift*
- 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. *Miljømæssige konsekvenser*
- 7. *Forholdet til EU-retten*
- 8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Venstre) og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik den 18. november 2016 aftale om et kontanthjælpssystem, hvor det kan betale sig at arbejde - Jobreform fase I.

Aftalen indeholder en række initiativer, som skal være med til at sikre, at det kan betale sig for modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp at tage et arbejde og opfylde deres rådighedsforpligtelse.

Følgende fremgår af aftalen:

”For mange kontanthjælpsmodtagere er der i dag ikke en mærkbar forskel mellem at være på kontanthjælp og i arbejde.

Et ægtepar, hvor begge ægtefæller modtager kontanthjælp, har i dag - afhængigt af antallet af børn - mellem 1.400 og 2.200 kr. ud af det, hvis den ene får et job med en løn i den lavere ende af lønskalaen. Samtidig er der i dag en gruppe kontanthjælpsmodtagere, der reelt ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. De seneste tal viser, at det drejer sig om ca. hver fjerde jobparate kontanthjælpsmodtager.

De sidste fire år er udviklingen på kontanthjælpsområdet gået den gale vej:

- Antallet af personer i kontanthjælpssystemet er steget fra ca. 129.000 fuldtidspersoner i 2. kvartal 2011 til 152.900 fuldtidspersoner i 2. kvartal 2015. Det er en stigning på ca. 20 procent.
- Antallet af kontanthjælpsmodtagere, som uafbrudt har været på kontanthjælp i fem år, er steget fra 19.350 personer i 2011 til 28.480 i 2015. Det svarer til en stigning på 45 procent, og langt hovedparten er personer, der er fyldt 30 år.
- Antallet af ægtepar på kontanthjælp er mere end fordoblet i perioden fra december 2011 og frem til og med juni 2015.

Denne udvikling skal blandt andet ses i lyset af, at de tidligere regler om starthjælp, kontanthjælpsloft og 225 timers reglen blev afskaffet pr. 1. januar 2012.

Der er behov for at gøre noget for at sikre, at det kan betale sig at arbejde for kontanthjælpsmodtagere, og at flere kommer i job.

Regeringen (Venstre) og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti er derfor enige om at fortsætte arbejdet med den Jobreform, som blev igangsat med indførelsen af den nye integrationsydelse, og som skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Konkret er partierne enige om at indføre et nyt kontanthjælpsloft og et skærpet krav om rådighed ved at indføre en 225 timers regel for både ægtepar og ugifte. Endvidere ændres retten til ferie fra fem til fire ugers ferie med kontanthjælp.

Aftalepartierne lægger vægt på, at udsatte borgere skal have en indsats og afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag. For personer på kontanthjælp, som har væsentlige helbredsmæssige problemer, skal kommunerne tage stilling til, om der er grundlag for at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, med henblik på at tage stilling til, om der for eksempel bør igangsættes et ressourceforløb. Kommunernes indsats for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil blive fulgt, herunder om kommunerne systematisk via rehabiliteringsteams tager stilling til ressourceforløb, fleksjob og førtidspension.

For personer, der er i risiko for at blive omfattet af 225 timers reglen, skal kommunen desuden være særlig opmærksom på at støtte borgeren i at få fodfæste på arbejdsmarked, herunder sikre, at borgeren får den nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job. I den forbindelse kan kommunen give borgeren tilbud om en særlig jobformidler, mentorstøtte mv.”

Lovforslaget indeholder den lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen i forhold til lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte m.v.

Derudover indeholder lovforslaget forskellige andre forslag som følge af ”Aftale om en reform af kontanthjælpssystemet – flere i uddannelse og job”. Aftalen blev indgået med den tidligere regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) den 14. april 2013. Det drejer sig om indførelse af hjemmel til, at kommunerne kan træffe afgørelse om, at en person, der uden rimelig grund udebliver fra en samtale, som personen selv har booket, skal have en sanktion. Samtidig foretages der ændringer i den forsøgsbestemmelse, som giver bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om beregningen af hjælp til ægtefæller, når udsatte kontanthjælpsmodtagere er omfattet af forsøgsbestemmelsen om et lempeligere fradrag for arbejdsindtægter.

Der foretages endvidere konsekvensændringer i reglerne om ret til ferie med ressourceforløbsydelse, således at personer, der modtager ressourceforløbsydelse, fortsat kan holde fem ugers ferie i lighed med de hidtil gældende regler.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Et nyt kontanthjælpsloft

2.1.1. Gældende ret

Retten til integrationsydelse eller uddannelse- eller kontanthjælp fremgår af §§ 11 og 22-25 i lov om aktiv socialpolitik.

Efter de gældende regler får personer, der er fyldt 30 år, og som har forsørgelsespligt over for et barn en kontanthjælpssats for forsørgere på 14.575 kr. (2016-niveau), jf. lovens § 25, stk. 2, nr. 1. Personer, der er fyldt 30 år, og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, modtager en kontanthjælpssats på 10.968 kr. (2016-niveau).

For gifte personer beregnes hjælpen til ægteparret som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til med fradrag af eventuelle indtægter.

Personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse modtager kontanthjælp på ungesatsen.

Personer, hvor kommunen vurderer, at de vil kunne komme i arbejde inden for en kortere periode, bliver visiteret som jobparate, mens personer, der ikke vurderes at kunne komme i arbejde inden for en kortere periode, bliver visiteret som aktivitetsparate. De aktivitetsparate unge under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse får efter tre måneder med hjælp som hovedregel ret til et aktivitetstillæg til kontanthjælpen, når personen deltager i aktiviteter i form af tilbud eller har tilkendegivet, at pågældende ønsker at deltage i tilbud. Kan den unge aktivitetsparate på grund af sin situation ikke deltage i tilbud, får personen alligevel et aktivitetstillæg. Kommunen yder et barselstillæg, der svarer til størrelsen af

aktivitetstillægget, til unge, der er visiteret jobparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption. Satsen for aktivitetstillæg og barselstillæg er fastsat, så den unge aktivitetsparates/jobparates samlede ydelse i form af kontanthjælp og aktivitetstillæg/barselstillæg svarer til voksensatserne.

Unge hjemmeboende og udeboende under 25 år kan ikke modtage et aktivitetstillæg. Persongruppen med en række nærmere definerede psykiske lidelser, unge kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, og unge med fastsat bidragspligt overfor børn modtager kontanthjælp, der svarer til kontanthjælpssatserne for personer, der er fyldt 30 år.

Unge under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse får uddannelseshjælp. Uddannelseshjælpen understøtter sammen med den aktive uddannelsesrettede indsats, at flest mulige af de unge får en uddannelse. Grundydelsen for uddannelseshjælp er fastsat på niveau med SU-satsen, så de unge får samme indkomst på uddannelseshjælp, som når de starter på en uddannelse.

En ung, der er visiteret aktivitetsparat, får som hovedregel efter tre måneder med hjælp - svarende til det der gælder for aktivitetsparate unge under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse – ret til at modtage et aktivitetstillæg til uddannelseshjælpen som hovedregel efter tre måneder med hjælp, når personen deltager i aktiviteter i form af tilbud eller har tilkendegivet, at pågældende ønsker at deltage i tilbud. Kan den unge aktivitetsparate på grund af sin situation ikke deltage i tilbud, skal personen have aktivitetstillæg alligevel, fx hvis den unge er alvorligt syg. Kommunen yder et barselstillæg, der svarer til aktivitetstillægget til unge, der er visiteret uddannelsesparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption. Satsen for aktivitetstillæg og barselstillæg er fastsat, så den unge aktivitetsparates/uddannelsesparates samlede ydelse i form af uddannelseshjælp og aktivitetstillæg/barselstillæg svarer til kontanthjælpssatsen for unge under 30 år på tilsvarende satser.

Unge hjemmeboende og udeboende under 25 år kan ikke modtage et aktivitetstillæg. Tilsvarende gælder for persongruppen med en række nærmere definerede psykiske lidelser, unge kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, og unge med fastsat bidragspligt overfor børn. Disse personer modtager uddannelseshjælp svarende til kontanthjælpssatserne for personer fyldt 30 år.

Efter de gældende regler modtager personer, som er indrejst efter den 31. august 2015, og som ikke opfylder et krav om, at ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år indenfor de seneste 8 år, integrationsydelse. Dette gælder dog ikke for EU/EØS- borgere, i det omfang disse efter EU-retten har ret til hjælpen. Integrationsydelsessatserne tager udgangspunkt i satserne for uddannelseshjælp, idet der dog alene findes fire satser svarende til en sats til enlige forsørgere, en sats til gifte/samlevende forsørgere, en sats til personer fyldt 30 år og personer under 30 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og endelig en sats til personer under 30 år, der bor hjemme hos en eller begge forældre. Herudover kan en integrationsydelsesmodtager modtage et danskstillæg for bestået prøve i dansk.

Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, kan efter de gældende regler modtage særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, hvis de opfylder betingelsen om høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Det følger af § 34, stk. 2, at kommunen, inden der gives støtte, skal undersøge, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Støtten beregnes på baggrund hidtidige arbejdsindtægter, indtægter, af boligudgifterne og antal hjemme- og udeboende børn.

Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp kan efter de gældende regler modtage boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, hvis de opfylder betingelserne.

Efter de gældende regler er retten til børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse betinget af, at den person, der har forældremyndigheden, er fuldt skattepligtig her i landet, at barnet faktisk opholder sig her i landet - medmindre EU-retten tilsiger noget andet - at barnet ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har truffet afgørelse om manglende efterlevelse af et forældreplæg efter lov om social service § 57 a, stk. 6, og at

kommunalbestyrelsen ikke for den pågældende måned har givet meddelelse til Udbetaling Danmark om en afgørelse om manglende efterlevelse af pligten til uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet for 15-17-årige, samt at optjeningsprincippet for ret til fuld børne- og ungedydelse er opfyldt, dvs. at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse i Danmark i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører.

Optjeningsprincippet om ret til fuld børne- og ungedydelse betyder, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, skal have boet eller arbejdet i Danmark i mindst 2 år for at have optjent ret til den fulde børne- ungedydelse. Når disse personer har boet eller arbejdet i Danmark i seks måneder, er der optjent ret til 25 pct. af det fulde tilskud, efter et år er der optjent ret til 50 pct. af det fulde tilskud og efter halvandet år er der optjent ret til 75 pct. af det fulde tilskud. Flygtninge, der har fået opholdstilladelse før den 1. september 2015, er ikke omfattet af optjeningsprincippet.

Efter gældende ret kan reelt enlige forsørgere med børn få børnetilskud, hvis de har fast bopæl i Danmark, barnet opholder sig i Danmark, forsørgeren eller barnet har dansk statsborgerskab eller har boet i Danmark i mindst et år, og barnet ikke bliver forsørget af det offentlige eller er gift. Optjeningsprincippet for ret til fuld børne- og ungedydelse gælder tilsvarende for retten til børnetilskud.

Efter gældende ret kan der gives et ekstra tilskud fra kommunen, så det bliver billigere eller helt gratis at have barnet i dagtilbud, såfremt familiens samlede indtægt ligger under en vis grænse. Det kaldes et økonomisk fripladstilskud. Egenbetalingen afhænger af husstandsindkomsten, antallet af hjemmeboende børn under 18 år samt hvorvidt forælderen er enlig forsørger.

I dag gælder der ingen regler om loft over den samlede offentlige hjælp i form af forsørgelsesydelse, boligrelaterede ydelser og børnerelaterede ydelser.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som en del af aftalen om "Et kontanthjælpssystem hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I" foreslås det, at der indføres et nyt kontanthjælpsloft.

Det er udgangspunktet for det nye kontanthjælpsloft, at kontanthjælpsmodtagere skal have en større økonomisk gevinst ved at tage et job til en månedsløn i den lave ende af lønskalaen (17.700 kr. om måneden), når der tages højde for, hvad de samlet set kan modtage i kontanthjælp, boligstøtte, særlig støtte, tilskud til daginstitutionsbetaling, børne- og ungedydelse samt børnetilskud, og at ingen kan få den samlede ydelse reduceret med mere end summen af særlig støtte og boligstøtte. Dermed reduceres kontanthjælpen og de børnerelaterede ydelser ikke.

Det foreslås, at loftet skal have virkning med det samme, således at loftet gælder, så snart en person er begynder at modtage integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp omfattes af loftet. De ydelser, som samlet set ikke kan overstige loftet, omfatter integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp (herunder aktivitets-, barsels-, og bidragstillæg), særlig støtte og boligstøtte. Loftet omfatter således ikke tilskud til daginstitutionsbetaling, børne- og ungedydelse eller børnetilskud..

Loftet for den enkelte modtager af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, afhænger af, hvilken ydelsessats personen modtager, og af den familietype, personen tilhører (gift, samlevende, enlig og forsørger eller ikke-forsørger). Loftet fastsættes ens for personer, der tilhører samme familietype, uanset den enkelte persons individuelle forhold.

Kontanthjælpsloftet fastsættes til følgende beløb (2016-niveau) for modtagere af uddannelseshjælp eller kontanthjælp svarende til en voksensats:

- 1) 14.575 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for børn,

- 2) 10.968 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,
- 3) 15.196kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 4) 15.554 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,
- 5) 13.265 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Kontanthjælpsloftet fastsættes til følgende beløb (2016-niveau) for modtagere af kontanthjælp på ungesats (2016-niveau):

- 1) 12.444 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 2) 12.321 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,
- 3) 9.452 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,
- 4) 14.896 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 5) 15.254 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn
- 6) 10.154 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Kontanthjælpsloftet fastsættes til følgende beløb (2016-niveau) for modtagere af integrationsydelse og uddannelseshjælp (2016-niveau):

- 1) 11.867 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 2) 11.707 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,
- 3) 9.057 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,
- 4) 14.172 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,
- 5) 14.530 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn
- 6) 9.754 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Baggrunden for de differentierede lofter for unge kontanthjælpsmodtagere samt modtagere af integrationsydelse og uddannelseshjælp er, at loftet ikke tager højde for, om de ydelser, der ligger over eller under loftet, er skattepligtige eller ej. Således vil de samme lofts niveauer for alle medføre, at personer med en lavere skattepligtig ydelse - fx uddannelseshjælp - kan have et højere rådighedsbeløb end modtagere af kontanthjælp på voksensats, idet der bliver plads under loftet til mere boligstøtte, som er en skattefri ydelse

Det foreslås, at loftet virker på den måde, at hvis den samlede ydelse overstiger loftet, reduceres først i særlig støtte og dernæst boligstøtte. Således foretages ydelsesreduktionen som følge af loftet alene i særlig støtte og boligstøtte.

I beregningen af loftet indgår integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp før skat. Loftet vil derfor ikke være påvirket af evt. fradrag og individuelle skatteforhold. Særlig støtte og boligstøtte er skattefri.

For at fremme det økonomiske incitament til at tage alle former for job foreslås det, at arbejdsindkomster skal reducere loftets virkning. Det betyder, at det beløb, som kontanthjælpen m.v. reduceres med som følge af arbejdsindkomsten (skattepligtigt beløb), gør, at modtageren kan "beholde" mere af boligstøtten og særlig støtte (som er skattefri). Endvidere foreslås det, at det særlige fradragsfri beløb pr. udført arbejdstime holdes uden for loftet. Således kan modtageren beholde det særlige fradragsfri beløb pr. udført arbejdstime ud over loftet; det vil sige det timebeløb, en person kan beholde uden, at der sker fradrag i kontanthjælpen m.v.

På den måde betyder enhver forøgelse af arbejdsindtægter ved siden af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, at der bliver yderligere plads under loftet til særlig støtte og boligstøtte, idet hjælpen nedsættes som følge af arbejdsindtægter. Det vil øge incitamentet for den enkelte modtager af hjælp til at tage deltidsarbejde væsentligt.

Dansktillægget, der efter ansøgning ydes til personer, der modtager integrationsydelse, og som har bestået Prøve i Dansk 2 eller tilsvarende eller højere prøve i dansk, indgår ikke under loftet, idet tillæggets formål er at give et positivt økonomisk incitament til personer, som viser vilje til at integrere sig i det danske samfund ved at lære dansk, eller til at forbedre sine danskundskaber gennem eksempelvis forberedende voksenundervisning (FVU) for at komme nærmere en plads på det danske arbejdsmarked. Dansktillægget kan således supplere hjælpen ligesom fradraget pr. udført arbejdstime.

Det foreslås, at ophør af, fradrag i eller nedsættelse af hjælpen som følge af sanktioner ikke medfører, at der bliver mulighed for at opnå mere særlig støtte og boligstøtte. Sanktioner giver således ikke mere ”plads under loftet”. Tilsvarende foreslås det, at nedsættelsen af hjælpen for ugifte som følge af den foreslåede 225 timers regel ikke medfører, at der bliver mulighed for at opnå mere særlig støtte og bolig støtte. Der henvises til pkt. 2.2.2.4.

2.1.2.1. Persongrupper

Loftet omfatter alle, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp og er individuelt. Det betyder, at det ikke vil være muligt at overføre uudnyttet ”plads under loftet” mellem ægtefæller/samlevende.

Vurderingen af, om en person kan anses for samlevende eller reelt enlig i relation til indplacering på loftet foreslås at følge reglerne om modtagelse af ordinært børnetilskud i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Personer, der modtager ordinært børnetilskud, anses derfor som reelt enlige, og personer, der i forbindelse med indplacering på sats for ikke-enlige forsørgere på integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp for unge, eller får hjælpen beregnet efter § 26, stk. 2, som samlevende med en integrationsydelsesmodtager, anses for samlevende. For andre personer træffer kommunen afgørelse om at anse dem for samlevende eller reelt enlige, som dette defineres efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, herunder den afgørelse, kommunen træffer efter lovens § 89, stk. 3, hvor kommunen forventer, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at en person har erhvervet ret til ekstra børnetilskud.

2.1.2.2. Administration af loftet

Efter gældende regler administreres og udbetales integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp samt særlig støtte af kommunerne, og Udbetaling Danmark administrerer og udbetaler boligstøtte.

For at administrationen af det nye kontanthjælpsloft kan blive så effektiv og enkel som mulig og for at undgå dobbeltadministration, foreslås det, at udbetalingen af særlig støtte flyttes til Udbetaling Danmark, således at de ydelser, der reduceres på grund af kontanthjælpsloftet, udbetales af Udbetaling Danmark.

Kommunerne vil fortsat skulle vurdere berettigelsen til særlig støtte samt beregne den, hvorefter denne oplysning videregives til Udbetaling Danmark med henblik på, at Udbetaling Danmark foretager selve udbetalingen. Det foreslås, at Udbetaling Danmark skal have ansvaret for udbetaling af særlig støtte til samtlige berettigede modtagere, dvs. ikke alene personer, der samtidig modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, men også personer, der har et andet forsørgelsesgrundlag (fx ressourceforløbsydelse eller arbejdsløshedsdagpenge).

For samtlige modtagere af integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp – dvs. ikke kun personer, der modtager særlig støtte – foreslås det, at kommunen videregiver oplysninger om personens ydelsesniveau og indplacering på loftet med henblik på, at Udbetaling Danmark foretager beregning af den samlede hjælp og træffer afgørelse om nedsættelse af særlig støtte og boligstøtte under kontanthjælpsloftet.

Når det med dette lovforslag alene er selve udbetalingskompetencen i forbindelse med særlig støtte, der overføres fra kommunerne til Udbetaling Danmark, sker det ud fra hensyn om at understøtte en sikker idriftsættelse af loftet. Der vil blive iværksat et arbejde sammen med KL, som skal forberede overflytning af den samlede administration af særlig støtte fra kommunerne til Udbetaling Danmark. Dette arbejde forventes

gennemført i sammenhæng med digitalisering af kontanthjælp i forlængelse af aftalen om kommunernes økonomi for 2016.

Oplysninger om en persons indplacering på loftet indebærer, at der implicit videregives oplysninger fra kommunen til Udbetaling Danmark om, at en person har haft mindre end 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Oplysninger om langvarig ledighed kan efter Datatilsynets praksis være en indikation på væsentlige sociale problemer. Bl.a. oplysninger om væsentlige sociale problemer skal behandles i overensstemmelse med persondatalovens § 8. Efter persondatalovens § 8, stk. 3. må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun videregive sådanne oplysninger hvis betingelserne i persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 1 eller 2, er opfyldt, eller hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at videregivelsen er nødvendig som led i kommunens og Udbetaling Danmarks administration af den samlede udbetaling af hjælp, boligstøtte og særlig støtte til en person. Det er derfor ministeriets vurdering, at behandlingen kan finde sted i overensstemmelse med persondatalovens § 8.

2.1.2.3. Beregning og efterregulering af loftet, samt genberegning og årlig endelig efterregulering af boligstøtte

Integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp og særlig støtte udbetales som udgangspunkt månedligt bagud for den samme måned, mens boligstøtte udbetales månedligt forud. Boligstøtte er ændret fra en kalenderårsmodel til en månedsmodel. De nye regler, som gør det muligt at anvende indkomstoplysninger fra indkomstregisteret direkte i forbindelse med indtægtsreguleringen af boligstøtte, træder i kraft den 1. januar 2016. Herefter vil boligstøtte blive udbetalt på baggrund af en foreløbig beregning og udbetaling, der løbende genberegnes, når de faktiske oplysninger i indkomstregisteret foreligger ca. to måneder efter udbetalingen af boligstøtte. Herefter sker der én gang årligt en endelig efterregulering, hvor der tages endeligt højde for alle indkomster, herunder den indkomst som ikke indberettes til indkomstregisteret i løbet af året.

Det foreslås, at den samlede nedsættelse som følge af loftet foretages første gang for den første hele kalendermåned efter ansøgningen om kontanthjælp. Boligstøtten, som udbetales forud og er foreløbig, indgår i loftsreguleringen for den samme kalendermåned som kontanthjælpen og den særlige støtte udbetales for. Dette indebærer, at den forudbetalte boligstøtte for den første måned i mange tilfælde vil nå at blive udbetalt, inden en foreløbig nedsættelse som følge af loftet, se nedenfor, har kunnet finde sted. Særligt for den første måned må det derfor forventes, at borgeren får udbetalt for meget boligstøtte, som efterfølgende skal tilbagebetales, når der tages højde for loftsreglerne.

Efter forslaget indhold er det udgangspunktet for loftsreguleringen, at loftet for den enkelte fratrækkes satsen for kontanthjælp m.v. for den enkelte. Dette betyder, at der som udgangspunkt ikke udbetales særlig støtte eller boligstøtte, der er større end loftet fratrukket satsen for kontanthjælp m.v., medmindre kontanthjælpen m.v. reduceres som følge af arbejdsindkomst. Dette får særlig betydning for ægtepar/samlevende, der modtager kontanthjælp svarende til voksensats, hvor loftet svarer til satsen.

Da boligstøtten er forudbetalt, og kontanthjælp m.v. og særlig støtte er bagudbetalte, og indtægter indtjenes i løbet af måneden, og da boligstøtten for måneden i første omgang beregnes foreløbigt efter månedsmodellen, kan Udbetaling Danmark ikke ved udbetalingen af boligstøtte og særlig støtte have de endelige beløb, der skal indgå i loftsreguleringen. Det foreslås derfor, at nedsættelsen af boligstøtte og særlig støtte i første omgang foretages foreløbigt, og at der foretages en løbende regulering af den udbetalte boligstøtte og særlig støtte som følge af loftet, så snart de korrekte oplysninger foreligger. Månedens faktisk udbetalte kontanthjælp og den særlige støtte, som kan beregnes forud for loftsreduktionen, afhænger af en eventuel arbejdsindkomst og vil først foreligge ca. 1.måned efter udbetalingen af den foreløbige boligstøtte.

Den genberegnete boligstøtte for måneden foreligger som udgangspunkt to måneder efter udbetalingen af den foreløbige boligstøtte. Reguleringen af den udbetalte boligstøtte og særlig støtte som følge af loftet foreslås derfor som udgangspunkt at skulle finde sted samtidig med en eventuel genberegning af boligstøtte som følge af nye oplysninger fra indkomstregisteret.

2.1.2.4. Ændringer i lov om individuel boligstøtte

Loftet virker på den måde, at når den samlede ydelse overstiger loftet, reduceres boligstøtte og særlig støtte. Ydelsesreduktionen som følge af loftet sker således alene i boligstøtte og særlig støtte. Det foreslås derfor, at der indsættes en hjemmel i lov om individuel boligstøtte til at nedsætte udbetalingen af boligstøtten, hvis en eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af det foreslåede loft i lov om aktiv socialpolitik. Nedsættelsen af udbetalingen af boligstøtten sker efter de foreslåede ændringer til lov om aktiv socialpolitik. Når betingelserne for at være omfattet af loftet ikke længere er opfyldt, udbetales boligstøtten igen fuldt ud efter reglerne i boligstøtteloven uden ansøgning. Da loftet gælder med det samme og for hele perioden for modtagelse af kontanthjælp m.v., er en person ikke længere omfattet af loftet, når pågældende ikke længere har ret til kontanthjælp m.v.

Det foreslås, at boligstøttelovens regel om, at der ikke kan ydes boligsikring (ikke-pensionister og førtidspensionister fra 1. januar 2003) og boligydelse (folkepensionister og førtidspensionister før i januar 2003) i form af tilskud eller lån, hvis det beregnede tilskudsbeløb er mindre end 3.072 kr. årligt (2015-niveau) for boligsikring og 3.288 kr. årligt (2015-niveau) for boligydelse, eller hvis det beregnede lånebeløb er mindre end 3.072 kr. årligt (2015-niveau) for boligsikring og 3.288 kr. årligt (2015-niveau) for boligydelse, ikke finder anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat på baggrund af loft over ydelser til modtagere af integrationsydelse eller uddannelseshjælp og kontanthjælpsmodtagere.

2.1.2.5. Bemyndigelse til beskæftigelsesministeren

Med henblik på at sikre en så enkel administration som muligt af nedsættelsen af den samlede hjælp som følge af kontanthjælpsloftet efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik foreslås det, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom.

2.1.2.6. Ikrafttræden

Det nye kontanthjælpsloft træder i kraft den 1. april 2016 og får virkning seks måneder senere, hvilket vil sige den 1. oktober 2016. Loftet skal gælde for alle - det vil sige både personer, der allerede modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp og personer der påbegynder at modtage hjælp efter lovens ikrafttræden. Personer, der modtager hjælp forud for lovens ikrafttræden, skal vejledes om virkningen af kontanthjælpsloftet.

2.2. Et skærpet rådighedskrav for modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp

2.2.1. Gældende ret

Der er efter de gældende regler ikke krav om, at modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, skal have ordinært og ustyttet arbejde i et bestemt omfang for at bevare retten til fuld hjælp.

Det er en betingelse for at modtage kontanthjælp efter aktivlovens § 11, at ansøgeren ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at modtage uddannelseshjælp efter aktivlovens § 11, at ansøgeren står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse. For en modtager af integrationsydelse efter aktivlovens § 11 gælder, at det er en betingelse, at vedkommende deltager i tilbud m.v. som led i integrationsprogrammet efter integrationsloven og for en person, der er modtager integrationsydelse, men som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, at personen aktivt søger at udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder efter aktivlovens § 11.

Afslår en modtager af hjælp uden rimelig grund et tilbud om arbejde, eller afviser eller udebliver en person uden rimelig grund fra et beskæftigelsesfremmende tilbud, en samtale eller lignende, sker der fradrag i, eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter reglerne i aktivlovens §§ 35-41.

For ægtepar gælder som hovedregel, at begge ægtefæller skal udnytte deres arbejdsmuligheder/stå til rådighed, for at de kan modtage hjælp. Ægtefæller har gensidig forsørgelsespligt, hvilket indebærer, at de begge skal udnytte deres muligheder for at få arbejde og bidrage til familiens forsørgelse.

Dette betyder bl.a., at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består, jf. aktivlovens § 41.

Siden 1994 har det været muligt, at et ægtepar, hvor den ene er reelt hjemmegående, kan vælge, at den hjemmegående ikke udnytter sine arbejdsmuligheder og derved ikke er til rådighed. I disse tilfælde falder kontanthjælpen til den hjemmegående ægtefælle væk. Der er tale om en frivillig ordning, der ophører, når den hjemmegående ægtefælle tilkendegiver, at vedkommende igen ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I aftalen om "Et kontanthjælpssystem hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I" indgår, at for at fremme det økonomiske incitament for ægtepar og ugifte personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse, foreslås det, at de gældende rådighedsregler suppleres med en regel, hvorefter begge ægtefæller i et ægtepar og ugifte personer, der er berettiget til hjælp efter aktivlovens § 11 - når parret eller personen har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år – skal dokumentere, at de har haft mindst 225 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Konsekvensen for ydelsen skal efter forslaget afhænge af, om der er tale om ægtepar eller ugifte personer, og af størrelsen af den hjælp, personerne modtager.

Personer med en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et konkret skøn vurderer, at de pågældende ikke vil kunne arbejde 225 timer inden for et år på det ordinære arbejdsmarked, undtages efter forslaget fra det skærpede rådighedskrav. Perioden, inden for hvilken der skal arbejdes 225 timer, skal forlænges, hvis personen ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel eller lignende.

Forud for rådighedsvurderingen efter de nye regler skal kommunen - på grundlag af retningslinjer udstedt af beskæftigelsesministeren – i god tid sende et varslingsbrev til de ægtepar og ugifte personer, der står for at blive omfattet af 225 timers reglen. Brevet skal følges op i forbindelse med de følgende samtaler i jobcenteret. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved samtalerne orientere ægteparret eller den ugifte person om konsekvenserne for ydelsen, hvis ægteparret eller den ugifte person ikke – når der er modtaget hjælp i sammenlagt 1 år – kan dokumentere minimum 225 timers ordinært arbejde indenfor de seneste 12 måneder.

For personer, der er i risiko for at blive omfattet af 225 timers reglen, skal kommunen desuden være særlig opmærksom på at støtte borgeren i at få fodfæste på arbejdsmarked, herunder sikre, at borgeren får den nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job. I den forbindelse har kommunen mulighed for at tilbyde borgeren en særlig jobformidler, give tilbud om mentorstøtte m.v.

Den ægtefælle eller ugifte person, hvis hjælp er faldet bort eller er blevet reduceret som følge af den foreslåede 225 timers reglen, kan igen få fuld integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, når han eller hun kan dokumentere sammenlagt minimum 225 timers ordinært arbejde inden for de seneste 12 måneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort eller blev reduceret.

Ankestyrelsen vil blive anmodet om at gennemføre en praksisundersøgelse i 2017/2018 af kommunernes administration af 225 timers reglen.

2.2.2.1. Ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover

Det foreslås, at perioden med hjælp i sammenlagt 1 år regnes fra det tidspunkt, hvor ægteparret eller den ugifte person første gang har fået hjælp efter aktivlovens § 11. Etårsperioden starter forfra, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11 i en sammenhængende periode på 1 år. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp i en sammenhængende periode på 1 år.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, éngangshjælp eller har været i løntilskudsjob. Perioder med supplerende hjælp medregnes også.

For ægtepar medregnes perioder, hvor hjælpen til parret har været beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, dvs. også perioder, hvor der f.eks. på grund af arbejdsindtægter kun er udbetalt (evt. supplerende) hjælp til den ene ægtefælle.

2.2.2.2. 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder

Kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder opgøres efter forslaget individuelt for hver ægtefælle og ugifte person, og kan opfyldes ved at sammenlægge flere beskæftigelsesperioder.

Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår, jf. de regler som anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område. Hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid, foreslås det, at indtægten omregnes til timer ved brug af en omregningsats. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Selvstændig virksomhed kan medregnes i de 225 timer, hvis det dokumenteres, at virksomheden har haft et omfang, der svarer til lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og den pågældende ægtefælle ikke har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11, mens virksomheden er drevet. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder på grund af sygdom, graviditet og barsel m.v., forlænger perioden på 12 kalendermåneder. Det samme gælder perioder, hvor en ægtefælles arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13 f, stk. 9, jf. nedenfor i pkt. 2.2.2.8. om den personkreds, der efter forslaget ikke vil blive omfattet af den nye regel.

2.2.2.3. Konsekvens for hjælpen til ægtepar

Hvis begge ægtefæller får beregnet hjælpen på grundlag af voksensats, jf. § 25, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik og den ene ægtefælle ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, bortfalder hjælpen efter forslaget til denne ægtefælle.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, udbetales der efter forslaget fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet. Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe den pågældende har været ledig, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger den pågældende har deltaget i.

Hvis den anden ægtefælle i mellemtiden får så meget arbejde, at vedkommende opfylder 225 timers kravet, bliver det efter forslaget i stedet denne, der modtager hjælp, og hjælpen til den første ægtefælle bortfalder.

En ægtefælle, hvis uddannelses- eller kontanthjælp er bortfaldet, betragtes som reelt hjemmegående, og har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder.

Hvis et ægtepar får beregnet hjælp på grundlag af én voksensats og én lavere sats, vil det efter forslaget være sådan, at hvis det er den ægtefælle, der modtager den lavere sats, der ikke opfylder kravet, bortfalder dennes hjælp. Er det den ægtefælle, der modtager hjælp på voksensats, der ikke opfylder kravet, reduceres dennes hjælp med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til én voksensats.

Hvis begge ægtefæller modtager hjælp på en lavere sats, beholder den ægtefælle, der opfylder 225 timers kravet, efter forslaget sin hjælp, og den anden ægtefælles hjælp reduceres med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til én voksensats.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder 225 timers kravet, bortfalder/reduceres hjælpen hos den ægtefælle, der efter kommunens skøn er længst fra arbejdsmarkedet. I alle situationer skal ægteparret modtage et beløb, der tilsammen svarer til én voksensats. Opnår den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, på et tidspunkt 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, opnår denne efter forslaget igen ret til hjælp, og i stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle.

Ægtefæller, der fortsat modtager (evt. reduceret) hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personerne afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra samtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

Ægteparret kan efter forslaget – som efter de nugældende regler om en ægtefælle, der frivilligt har valgt at være hjemmegående – ikke modtage særlig støtte efter aktivlovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte. Bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225 timers reglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil der i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens kapitel 10.

2.2.2.4. Konsekvens for hjælpen til ugifte personer

Ugifte personer, der inkl. et eventuelt barsels- eller aktivitetstillæg modtager kontanthjælp eller uddannelseshjælp på voksensats for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, vil efter forslaget få reduceret hjælpen med 1.000 kr. pr. måned, hvis de ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år og uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, der modtager barsels- eller aktivitetstillæg, vil efter forslaget få reduceret hjælpen med 500 kr. pr. måned, hvis de ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

Ugifte personer, der modtager uddannelseshjælp på SU-niveau, eller som modtager integrationsydelse, får efter forslaget ikke reduceret hjælpen.

Ændringer i en persons forhold, f.eks. hvis personen ikke længere modtager aktivitetstillæg, og reduktionen i hjælpen fremover skal ske med et andet beløb, får efter forslaget virkning fra den 1. i måneden efter, at ændringen er indtrådt.

Ugifte personer, der har fået reduceret hjælpen som følge af 225 timers reglen, kan efter forslaget modtage særlig støtte efter aktivlovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis deres hjælp ikke var nedsat. Tilsvarende vil hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til ugifte personer indgå i opgørelsen af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte med det beløb, der ville være udbetalt, hvis hjælpen ikke var nedsat som følge af 225 timers reglen.

I særlige tilfælde vil der kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

2.2.2.5. Generhvervelse af retten til hjælp

En ægtefælle, hvis hjælp er faldet bort, eller en ægtefælle eller ugift person, hvis hjælp er blevet reduceret, kan efter forslaget igen få ret til fuld hjælp, når den pågældende har haft mindst 225 timers ordinært og ustyttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort eller blev reduceret.

2.2.2.6. Særlige regler for ægtepar, der modtager integrationsydelse

Integrationsydelsesmodtagere har mulighed for at få et danstillæg. For at fastholde incitamentet til at lære dansk foreslås det, at ægtepar på integrationsydelse kan bevare et eventuelt danstillæg.

Integrationsydelsesmodtagere skal - som andre personer - have haft bopæl i mindst 2 år her i riget inden for de seneste 10 år for at have ret til fuld børne- og ungedydelse. Det foreslås derfor, at for ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor en eller begge har forsørgelsespligt overfor børn, skal 225 timers reglen først gælde, når de har opnået ret til fuld børne- og ungedydelse, dvs. efter to års bopæl her i riget.

Endelig foreslås, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager integrationsydelse, og den anden ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, SU, efterløn eller lignende) eller ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, ikke omfattes af 225 timers reglen.

2.2.2.7. Særlige regler for ægtepar, der modtager bestemte offentlige forsørgelsesyndelser m.v.

Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, SU, efterløn eller lignende) – de såkaldte kombinationsægtepar – omfattes efter forslaget ikke af 225 timers reglen for ægtepar. I stedet betragtes den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, som ugift i forhold til 225 timers reglen.

Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, omfattes efter forslaget heller ikke af 225 timers reglen for ægtepar. I stedet betragtes den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, som ugift i forhold til 225 timers reglen.

2.2.2.8. Personkreds, der ikke vil blive omfattet af det nye rådighedskrav

Modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de efter kommunens vurdering ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er efter forslaget ikke omfattet af kravet om 225 timers arbejde.

Udsatte borgere skal have en indsats og have afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag. For modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, som har betydelige komplekse problemer, herunder væsentlige helbredsmæssige problemer, skal kommunen systematisk tage stilling til, om der er grundlag for at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, med henblik på om der for eksempel skal ske visitation til ressourceforløb, fleksjob og førtidspension.

Det er forudsat, at følgende grupper ikke vil være omfattet af den foreslåede 225 timers regel:

- Personer med en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et konkret skøn vurderer, at de pågældende ikke på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Det må forventes, at en stor andel af de personer, der er vurderet som aktivitetsparate, vil være omfattet af undtagelsen. Omvendt må det forventes, at alle jobparate og de fleste uddannelsesparate vil være omfattet af 225 timers kravet.

- Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvor kommunen sammen med borgeren er påbegyndt udfyldelse af den forberedende del af rehabiliteringsplanen med henblik på forelæggelse for rehabiliteringsteamet forud for en afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.
- Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, under forrevalidering samt personer, der modtager integrationsydelse under revalidering.

2.2.2.9. *Kommunernes administration, varsling, rådgivning og vejledning*

Med henblik på at sikre borgernes retsstilling foreslås det, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kommunens pligt til i god tid at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar og ugifte personer, der kan blive omfattet af den nye regel om bortfald eller reduktion af hjælpen.

For personer, der er i risiko for at blive omfattet af 225 timers reglen, skal kommunen være særlig opmærksom på at støtte borgeren i at få fodfæste på arbejdsmarkedet, herunder sikre, at borgeren får den nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job. I den forbindelse har kommunen mulighed for at tilbyde borgeren en særlig jobformidler, give tilbud om mentorstøtte m.v. Der henvises til § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

De oplysninger, som en kommune skal bruge for at kunne tage stilling til, om et ægtepar eller en ugift person opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, er oplysninger, som kommunen i vidt omfang allerede vil være i besiddelse af. Ægteparret eller den ugifte person skal have modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller mere, og det følger af de almindelige betingelser for at modtage hjælp, at ægtefællerne eller personen har pligt til at give oplysning om alle indtægter, der – bortset fra et beskæftigelsesfradrag pr. arbejdstime – skal trækkes fra i hjælpen, jf. aktivlovens §§ 30-31. Falder hjælpen væk til en ægtefælle, er der stadig pligt til at give oplysninger om begge ægtefællers indtægter m.v., idet den anden ægtefælles ret til hjælp fortsat er undergivet de almindelige betingelser om bl.a. fradrag for egen og ægtefælles indtægter.

Har et ægtepar eller en ugift person haft ordinær beskæftigelse og lønindtægter i en periode, hvor der er modtaget hjælp, uden at oplyse det til kommunen, skal kommunen undersøge, om der er grundlag for at nedsætte hjælpen og kræve hjælpen tilbagebetalt efter reglerne i aktivlovens §§ 42-43 og § 91.

Ved fastsættelsen af reglerne vil det blive tilstræbt, at administrationen i videst muligt omfang kan baseres på registeroplysninger.

2.2.2.10. *Den frivillige ordning*

Den gældende frivillige ordning, hvor en hjemmegående ægtefælle kan vælge ikke at være til rådighed, foreslås videreført, dog således at retten til hjælp fremover kun generhverves, når den hjemmegående ægtefælle har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og alle 225 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte.

2.2.2.11. *Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225 timers reglen*

Efter de gældende regler i § 79 i lov om aktiv socialpolitik indbetales månedligt et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 284 kr. (2016-niveau) af blandt andet uddannelseshjælp og kontanthjælp. Modtageren af hjælpen betaler selv 1/3 af bidraget, og staten finansierer de resterende 2/3.

Det er en betingelse for, at der indbetales bidrag til ATP, at personen har modtaget uddannelseshjælp eller kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Det er endvidere en betingelse for, at der indbetales ATP-bidrag, at hjælpen, der ligger til grund for beregningen af ATP-bidraget, efter eventuelt fradrag for indtægt for arbejde eller fradrag som følge af

sanktioner m.v. mindst udgør 14.575 kr. (2016-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn. For andre skal beløbet mindst udgøre 10.968 kr. (2016-niveau).

Det foreslås, at der skal indbetales ATP-bidrag af uddannelses- og kontanthjælp, selv om hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet nedsættes til et beløb som er under 14.575 kr. (2016-niveau) eller 10.968 kr. (2016-niveau) afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. På den måde sikres det, at personer, der i længere tid modtager nedsat uddannelseshjælp eller kontanthjælp som følge af 225 timers reglen, ikke skal blive væsentligt ringere stillet end andre, når de skal have udbetalt Arbejdsmarkedets Tillægspension.

2.2.2.12. Ændringer i lov om individuel boligstøtte

Det foreslås, at hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til ugifte personer indgår i opgørelsen af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte med det beløb, der ville være udbetalt, hvis deres hjælp ikke var nedsat som følge af 225 timers reglen.

2.2.2.13. Ikrafttræden og overgangsregler

Det foreslås, at 225 timers reglen træder i kraft den 1. april 2016, dog således at der for perioden 1. april 2016 og frem til 31. marts 2017 gælder følgende overgangsordning:

Kommunen kan tidligst pr. 1. oktober 2016 lade hjælpen nedsætte eller bortfalde som følge af 225 timers reglen.

I perioden fra 1. oktober 2016 til den 31. marts 2017 nedsættes eller bortfalder hjælpen, hvis ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år, og de ikke har haft 113 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder.

En ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp pr. 1. oktober 2016 eller senere bortfalder eller reduceres efter de nye regler, får efter forslaget igen ret til almindelig hjælp, når den pågældende kan dokumentere 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev reduceret.

Kravet til ægtefæller og ugifte personer om, at de hver skal have haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, får således fuld virkning fra den 1. april 2017. Det gælder både ved vurderingen af, om hjælpen skal bortfalde eller reduceres, og ved vurderingen af, om en ægtefælle eller ugift person igen har ret til almindelig hjælp.

Der henvises til § 4, stk. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

2.3. Retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere og visse revalidender ændres fra 5 til 4 uger og en ferieperiode kan maksimalt vare 2 uger

2.3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 13, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik, har modtagere af uddannelses- og kontanthjælp, der har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp i en periode på 12 sammenhængende måneder, ret til at holde op til 5 ugers ferie med uddannelses- eller kontanthjælp.

Efter de gældende regler i § 54 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, har en revalidend, der har været i revalidering i 12 sammenhængende måneder i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud efter kapitel 11 i samme lov, ret til op til 5 ugers ferie, hvor personen kan modtage den hidtidige ydelse. Retten til ferie for revalidender blev indført samtidig med retten til ferie for kontanthjælpsmodtagere, og forud herfor var der for begge grupper mulighed for at holde en måneds friperiode uden krav om aktivering.

For uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere gælder, at der i de 12 sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp også indgår ressourceløbsydelse, kontantydelse eller ydelser, der modtages under revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud efter kapitel 11 i samme lov. De nærmere regler fremgår af bekendtgørelse nr. 1478 af 12. december 2013 om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceløbsydelse i forbindelse med ferie.

For revalidender indgår i de 12 sammenhængende måneder med ydelser, der er en betingelse for at opnå ret til ferie, alene ydelser, der udbetales i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller ydelser, der udbetales i forbindelse med tilbud efter kapitel 11 i samme lov.

Opgørelsen af de 12 sammenhængende måneder sker individuelt på baggrund af den periode, hvor personen har modtaget de nævnte ydelser. Der opnås ret til ferie i op til fem uger, hver gang personen har modtaget ydelser i en sammenhængende periode på 12 måneder.

De 5 ugers ferie skal holdes i de følgende 12 måneder, efter retten til ferien er opnået. Ferien kan afholdes som enkelte dage og ugevis, herunder flere uger af gangen.

Feriens placering skal aftales nærmere mellem uddannelses- eller kontanthjælpsmodtageren eller revalidenden og kommunen, idet der skal tages hensyn til både beskæftigelsesindsatsen og den øvrige families ferie. Hvis uddannelses- eller kontanthjælpsmodtageren eller revalidenden og kommunen ikke kan blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse. Afgørelsen kan indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg, jf. de almindelige regler om klage til Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

En uddannelses-, eller kontanthjælpsmodtager eller revalidend kan ikke få erstatningsferie, hvis personen bliver syg under ferien.

Under ferien har uddannelses- eller kontanthjælpsmodtageren eller revalidenden ikke pligt til at stå til rådighed, men pågældende skal under ferien opfylde de øvrige betingelser for at modtage en ydelse. Da der ikke stilles krav om at stå til rådighed under ferien, kan uddannelses-, kontanthjælpsmodtageren eller revalidenden opholde sig i udlandet under ferien.

Der er ikke tale om en egentlig optjening af ferie, og personen kan derfor ikke efterfølgende få udbetalt en ydelse under ferie i et ansættelsesforhold efter ophør i uddannelses-, kontanthjælps- eller revalideringsforløbet.

Efter de gældende regler i § 13, stk. 11, og § 54 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal eventuel optjent ferie med feriegodtgørelse afholdes forud for ferie med ydelser. For egen optjent ferie efter ferieloven gælder, at der skal holdes det antal feriedage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække, før der kan udbetales en ydelse under den resterende ferie. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I aftalen om "Et kontanthjælpssystem hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I" indgår, at uddannelses- eller kontanthjælpsmodtagere og visse revalidender, skal have begrænset deres ret til ferie fra fem til fire uger.

Baggrunden for forslaget om at ændre ferieretten for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere samt visse revalidender er et ønske om at skærpe rådighedsforpligtelsen for disse grupper. Forslaget vil betyde, at uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere skal stå til rådighed i et større omfang end hidtil.

Det foreslås derfor at ændre de gældende regler i § 13, stk. 11, og i § 54 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, således at retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere og revalidender ændres fra fem til fire uger.

Det foreslås endvidere, at der indføres en begrænsning på den enkelte ferieperiodes længde, således at den højst kan vare 2 uger.

Med forslaget ændres der ikke ved betingelserne for at opnå ret til ferie med en ydelse, og der ændres heller ikke ved de øvrige betingelser, der gælder for uddannelses- og kontanthjælpsmodtageres og revalidenders afholdelse af ferien. Der er alene foreslået en ændring af den samlede ferieret fra fem til fire uger, samt en begrænsning af den enkelte ferieperiodes længde til maksimum 2 uger.

Retten til ferie kan således fortsat opnås af personer, der i 12 sammenhængende måneder har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp, eller har deltaget i særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud efter kapitel 11 i samme lov, og retten til ferie, som efter forslaget ændres til fire uger, skal fortsat afholdes i de følgende 12 måneder, efter retten til ferien er opnået.

Herudover gælder samme betingelser for retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere og revalidender, som er beskrevet under pkt. 2.3.1.

Der fastsættes i lovforslaget en overgangsregel for personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har opnået ret til 5 ugers ferie, jf. forslaget til § 4, stk. 1 og bemærkningerne hertil.

Der henvises til § 1, nr. 2, 3 og 12 samt § 4, stk. 1 og bemærkningerne hertil.

2.4. Ret til op til 5 ugers ferie med ressourceforløbsydelse

2.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 69, stk. 4 og § 69 k, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, får en person, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse i sammenhængende 12 måneder, ret til at holde op til 5 ugers ferie i de efterfølgende 12 måneder.

Der er ikke tale om en egentligt optjening af ferie, og personen kan ikke efterfølgende få udbetalt ressourceforløbsydelse under ferie i et ansættelsesforhold. Modtageren af ressourceforløbsydelse kan heller ikke få erstatningsferie, hvis personen bliver syg, når ferien begynder, eller hvis personen bliver syg under ferien.

Ferien kan afholdes som enkelte dage eller uger, herunder flere uger ad gangen. Under ferien kan personen opholde sig i udlandet, da pågældende ikke skal stå til rådighed og udnytte sine arbejdsmuligheder i ferieperioden.

Den samlede ferie kan højst udgøre 5 uger inklusive perioder, hvor personen har optjent ferie med feriegodtgørelse. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferien med ressourceforløbsydelse.

Det er en betingelse for at holde ferien, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder særligt placering af den øvrige families ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker det ressourceforløb, der er tilrettelagt for personen. Her kan være tale om planlagte aktiviteter og aktiviteter, der allerede er iværksat for personen. Ved familie forstås i denne sammenhæng, at der er tale om ægtefælle/samlever og egne eller ægtefælle/samlevers hjemmeboende børn under 18 år.

Hvis modtageren af ressourceforløbsydelse og kommunen ikke kan blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse, der kan indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har ikke i forbindelse med aftalen om et kontanthjælpssystem, hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I, været hensigten, at reglerne for ferie til personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse skulle ændres.

Det foreslås derfor, at reglerne vedrørende ferie til modtagere af ressourceforløbsydelse nyaffattes, da de hidtil gældende regler henviste til reglerne for ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere, som ændres med forslaget til ændring af ret til ferie fra fem uger til fire uger, jf. forslaget til § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at en person, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse i sammenhængende 12 måneder, fortsat har ret til at holde op til 5 ugers ferie i de efterfølgende 12 måneder.

Den samlede ferie kan efter forslaget kan højst udgøre 5 uger inklusive perioder, hvor personen har optjent ferie med feriegodtgørelse.

Samtidig foreslås det, at optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferien med ressourceforløbsydelse.

Det er efter forslaget en betingelse for at holde ferien, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder særligt placering af den øvrige families ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker det ressourceforløb, der er tilrettelagt for personen. Her kan være tale om planlagte aktiviteter og aktiviteter, der allerede er iværksat for personen. Ved familie forstås i denne sammenhæng, at der er tale om ægtefælle/samlever og egne eller ægtefælle/samlevers hjemmeboende børn under 18 år.

Det foreslås videre, at hvis modtageren af ressourceforløbsydelse og kommunen ikke kan blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse, der kan indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

Herudover gælder samme betingelser for retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere og revalidender, som er beskrevet under pkt. 2.3.1.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 13 og 15, og bemærkningerne hertil.

2.5. Ret til at holde ferie med feriegodtgørelse og ressourceforløbsydelse

2.5.1. Gældende ret

Efter de gældende regler foretages der fradrag i ressourceforløbsydelsen, hvis en person i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og får udbetalt ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter lov om social service, når ferien holdes. Dette følger af § 68 a, stk. 4 og § 69 j, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik.

Der kan kun foretages fradrag for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Ankestyrelsen har i Principafgørelse 68-15 truffet afgørelse om, at antallet af feriedage skal omregnes til kalenderdage, når det vurderes, hvor mange dage en feriegodtgørelse omfatter. Baggrunden for dette er, at ferie efter ferieloven skal holdes med fem dage om ugen. Det vil sige, at lørdag og søndag ikke indgår i beregningen af ferieugen. I modsætning hertil udbetales uddannelses- og kontanthjælp som et månedligt beløb og dækker dermed alle syv kalenderdage i en uge, herunder også lørdag og søndag. Det betyder, at fem feriedage, som er optjent efter ferieloven, svarer til en uges ferie og dermed til syv dages uddannelses- eller kontanthjælp.

Det samme princip gør sig også gældende for ressourceforløbsydelse.

Da der i § 68 a, stk. 4 og § 69 j, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik, henvises til den tilsvarende bestemmelse i samme lovs § 32 for uddannelses- og kontanthjælp har der været tvivl om, hvordan ressourceforløbsydelsen skulle beregnes under ferie, da der sker en suspension af udbetaling af uddannelses- eller kontanthjælp for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække, hvilket medfører, at der ikke kan udbetales nogen hjælp i denne periode.

I ressourceforløbsydelsen sker der alene fradrag for en procentandel af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for den periode, som disse ydelser skal dække.

Fradraget i ressourceforløbsydelsen foretages således, at der sker fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Fradraget sker dog efter den lempeligere fradragsregel, således at der alene sker fradrag for 30 pct. af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for et beløb op til 13.798 kr. (2016-niveau), og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 13.798 kr. (2016-niveau).

Det betyder, at der i modsætning til ved f.eks. kontanthjælp samtidig med udbetaling af feriegodtgørelse eller ferietillæg kan udbetales ressourceforløbsydelse.

Det fremgår imidlertid ikke direkte af bestemmelsen, at der kan udbetales ressourceforløbsydelse samtidig med at der holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg, selv om personen i ressourceforløbet eller jobafklaringsforløbet ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder, da det er forudsat, at der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg forud for, at personen har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie med ressourceforløbsydelse.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har været tvivl om, hvordan beregningen af ressourceforløbsydelse ved afholdelse af ferie med feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og ferietillæg skal foretages, herunder om der kan udbetales ressourceforløbsydelse samtidig med udbetaling af feriegodtgørelse eller udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder. Det foreslås derfor, at bestemmelserne i § 68 a, stk. 4 og § 69 j, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik, nyaffattes, således at det klart fremstår, hvordan fradrag i ressourceforløbsydelsen skal ske.

Der sker ikke med forslaget ændringer i praksis for, hvordan fradraget i ressourceforløbsydelsen skal ske.

Der foretages således fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Fradraget sker dog efter den lempeligere fradragsregel, således at der alene sker fradrag for 30 pct. af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for et beløb op til 13.798 kr. (2016-niveau), og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 13.798 kr. (2016-niveau).

Samtidig foreslås det, at det kommer til at fremgå direkte af de ovenfor nævnte bestemmelserne, at der kan udbetales ressourceforløbsydelse, når der afholdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg, inden personen har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder, da ferie med feriegodtgørelse skal afholdes efter ferielovens regler.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

2.6. Sanktioner ved selvbookede samtaler

2.6.1. Gældende ret

Efter den gældende regel i § 37 i lov om aktiv socialpolitik, foretager kommunen fradrag i hjælpen, hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale eller en individuel samtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret.

Kommunen foretager fradraget i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages også fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

De rimelige grunde er f.eks. sygdom eller børnepasningsproblemer.

Reglerne finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler eller individuelle samtaler, der finder sted hos anden aktør. Det er kommunen, der træffer afgørelse om fradrag i hjælpen.

Hvis personen selv digitalt via Jobnet booker en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er der efter de gældende regler ikke mulighed for at give personen en sanktion i form af et fradrag i hjælpen i lighed med, hvad der gælder for samtaler, som jobcenteret har indkaldt til ved brev eller digitalt.

Hvis en åbenlyst uddannelsesparat uddannelseshjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager eller en jobparat kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager udebliver fra en jobsamtale, som den pågældende selv har booket via "Min Side" på Jobnet, må jobcenteret i stedet indkalde pågældende til en jobsamtale pr. post eller digitalt. Hvis personen herefter udebliver fra jobsamtalen uden en rimelig grund, skal kommunen træffe afgørelse om, at der skal ske fradrag i personens integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp fra tidspunktet for udeblivelsen og frem til kontakten til jobcenteret er genoprettet, jf. ovenstående.

2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at hvis en åbenlyst uddannelsesparat integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparatintegrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager af jobcenteret har fået mulighed for digitalt via Jobnet selv at booke jobsamtaler, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse fra jobcenteret. Reglerne om fradrag i hjælpen fra den dag, hvor personen skulle være mødt og frem til personen genopretter kontakten til jobcenteret, finder således tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler. Det betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at en person, der udebliver fra en jobsamtale, som personen selv har booket, kan få en periodesanktion.

Det foreslås, at tilsvarende kommer til at gælde for modtagere af integrationsydelse, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og som alene har ledighed som problem.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 11.

2.7. Ændring af forsøgsbestemmelsen om udsatte kontanthjælpsmodtagere, som er gifte

2.7.1. Gældende ret

I forbindelse med kontanthjælpsreformen blev der indsat en bemyndigelse i lov om aktiv socialpolitik til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om forsøg, hvor udsatte kontanthjælpsmodtagere får mulighed for lempeligere fradrag for arbejdsindtægter. Det medfører, at der kan ses bort fra et beløb, der er højere end 25,74 kr. (2016-niveau) pr. udført arbejdstime ved fradrag af arbejdsindtægten i hjælpen, således som det ellers fremgår af de gældende regler i § 31, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Der bliver i dag gennemført forsøg efter denne bestemmelse for særlig udsatte kontanthjælpsmodtagere, som har komplekse problemer, således at denne målgruppe får en ekstra tilskyndelse til at tage arbejde og dermed opnå eller bevare en vis tilknytning til arbejdsmarkedet.

På tidspunktet for ikrafttrædelsen af forsøgsbestemmelsen modtog personer, der var omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven kontanthjælp efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik. Denne persongruppe var derfor omfattet af forsøgsbestemmelsen. Ved lov nr. 1000 af 30. august 2015 blev der indført en ny ydelse – integrationsydelse – til personer, der ikke har opholdt sig i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år. Loven har virkning for personer, der har taget ophold i Danmark den 1. september 2015 eller derefter.

I forbindelse med indførelsen af integrationsydelsen blev der ikke taget stilling til, om modtagere af integrationsydelse, herunder modtagere af integrationsydelse, som er omfattet af integrationsprogrammet i integrationsloven, fortsat skulle være omfattet af forsøget om lempeligere fradrag for arbejdsindtægter.

Efter de gældende regler om uddannelses- og kontanthjælp beregnes et ægtepars samlede hjælp som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til, jf. § 26, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Hvis ansøgeren eller ægtefællen har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v., ses der ved beregningen af uddannelses- eller kontanthjælpen efter §§ 23-25 bort fra 25,74 kr. pr. udført arbejdstime (2016-niveau). Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person. Dette følger af § 30, stk. 1 og § 31, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

2.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er ikke i forsøgsbestemmelsen givet bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om, hvorvidt en person, der modtager integrationsydelse, herunder er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, skal have mulighed for at deltage i forsøget om et lempeligere fradrag for arbejdsindtægter, eller hvordan et ægtepars hjælp skal beregnes, når den ene ægtefælle er omfattet af det lempeligere fradrag, jf. forsøgsbestemmelsen, hvis begge modtager f.eks. kontanthjælp.

For også at kunne gennemføre forsøg med at øge incitamentet til at tage arbejde – herunder arbejde af kortere varighed eller få timer - for udsatte gifte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere, som deltager i de pågældende forsøg, foreslås det, at der i forsøgsbestemmelsen indsættes bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om beregningen af hjælp til udsatte integrationsydelses- og kontanthjælpsmodtagere og deres ægtefæller, hvis den udsatte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager er omfattet af reglerne om et lempeligere fradrag for arbejdsindtægter.

Det medfører, at hvis der f.eks. ses bort fra et beløb på 50 kr. pr. udført arbejdstime hos den udsatte kontanthjælpsmodtager, som deltager i forsøget, og ægtefællen ikke har arbejdsindtægter, vil der ved beregningen af ægteparrets samlede hjælp blive set bort fra 50 kr. pr. udført arbejdstime.

Ægteparret vil således samlet set få en højere ydelse, når den udsatte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager under forsøget arbejder i et ordinært job.

Som efter de gældende regler, vil det beløb, som der kan ses bort fra, ikke kunne beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 20.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I nedenstående tabel ses de samlede økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget i 2016-2019.

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. 2016-priser	2016	2017	2018	2019
----------------------	------	------	------	------

Samlede direkte konsekvenser før skat, tilbageløb og eksklusive adfærd	-164,3	-647,5	-612,0	-589,0
Heraf stat	-64,8	-251,1	-237,2	-228,5
- heraf administration	0,7	0,3	0,3	0,3
Heraf kommuner	-99,5	-396,4	-374,8	-360,5
- heraf budgetgaranti	-56,1	-214,2	-202,2	-194,7
- heraf DUT (boligstøtte/dagtilbud)	-47,7	-185,6	-175,9	-169,2
- heraf DUT administration	4,3	3,3	3,3	3,3
Samlede direkte konsekvenser efter skat, tilbageløb og adfærdsmæssige konsekvenser	-108,8	-481,5	-509,5	-545,6

Samlet skønnes et nyt kontanthjælpsloft, en 225-timers regel og ret til fire ugers ferie i stedet for fem for kontanthjælpsmodtagere m.v., på langt sigt at styrke de offentlige finanser med i størrelsesordenen 545,6 mio. kr. efter skat, tilbageløb og inklusive adfærdsmæssige konsekvenser.

Forslaget skønnes at indebære en styrkelse af beskæftigelsen med i størrelsesordenen 700 fuldtidspersoner. Heri indgår virkningen af forslaget om ret til fire ugers ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere, der skønnes at indebære, at flere uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere i gennemsnit afgår tidligere til beskæftigelse.

De samlede økonomiske konsekvenser for kommunerne af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

3.1 Et nyt kontanthjælpsloft

Forslaget indebærer, at der indføres et individuelt loft for modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp. Hvis den samlede ydelse overstiger loftet, reduceres særlig støtte og boligstøtte, og ydelsesreduktionen - som følge af loftet - sker således alene i særlig støtte og boligstøtte.

På den baggrund medfører forslaget mindre udgifter til særlig støtte for både staten og kommunerne. Kommunernes udgifter er omfattet af budgetgarantien. Staten refunderer kommunernes udgifter med forskellige refusionsprocenter faldende over tid fra 80 pct. i de første 4 uger, 40 pct. fra uge 5-26, 30 pct. fra uge 27-52 og 20 pct. fra den 53. uge med ydelser.

Tilsvarende medfører forslaget mindre udgifter til boligstøtte for både staten og kommunerne. Kommunerne medfinansierer udgifterne til boligstøtte.

I alt skønnes der gennemsnitlig at være ca. 24.100 fuldtidspersoner strukturelt, der berøres af det nye loft over kontanthjælpen. De berørte skønnes i gennemsnit at få boligstøtten og særlig støtte reduceret med ca. 1.450 kr. pr. måned i 2016-pl.

Heraf skønnes det, at ca. 5.400 fuldtidspersoner er gifte/samlevende forsørgere, der gennemsnitligt skønnes at få reduceret støtten med ca. 1.200 kr. pr. måned, mens 1.700 gifte/samlevende ikke-forsørgere skønnes at få reduceret støtten med gennemsnitligt 900 kr. pr. måned. Det skønnes ydermere, at ca. 13.000 fuldtidspersoner er enlige forsørgere, der gennemsnitligt skønnes at få reduceret støtte med ca. 1.850 kr. pr. måned, mens 4.000 enlige ikke-forsørgere gennemsnitligt skønnes at få reduceret støtten med 700 kr. pr. måned.

Forslaget skønnes samlet set at medføre direkte offentlige mindreudgifter på 120,4 mio. kr. i 2016, 460,4 mio. kr. i 2017, 434,3 mio. kr. i 2018 og 418,5 mio. kr. i 2019.

I nedenstående tabel fremgår de økonomiske konsekvenser af forslaget fordelt på stat og kommuner.

Tabel 2. Økonomiske konsekvenser af kontanthjælpsloftet

Mio. kr. 2016-priser	2016	2017	2018	2019
Stat	-56,1	-214,7	-202,5	-195,2
- Særlig støtte	-3,3	-12,6	-11,9	-11,4
- Boligstøtte	-52,9	-202,2	-190,7	-183,8
Kommuner	-64,3	-245,7	-231,8	-223,3
- særlig støtte (budgetgaranti)	-11,4	-43,5	-41,1	-39,6
- boligstøtte (DUT)	-52,9	-202,2	-190,7	-183,8
I alt	-120,4	-460,4	-434,3	-418,5

3.2 Et skærpet rådighedskrav

Forslaget indebærer, at alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som har modtaget hjælp i sammenlagt et år, og som kan arbejde, skal opfylde et krav om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og at de personer, som ikke lever op til kravet, skal mødes med en konsekvens i form af en reduktion af ydelsen. Omfanget af ydelsesreduktionen afhænger af, om der er tale om ægtepar eller ugifte personer, og af størrelsen af den hjælp, personerne modtager.

Forslaget medfører reducerede udgifter til integrationsydelse og uddannelses- og kontanthjælp for både staten og kommunerne. Kommunernes udgifter er omfattet af budgetgarantien. Staten refunderer kommunernes udgifter med forskellige refusionsprocenter faldende over tid fra 80 pct. i de første 4 uger, 40 pct. fra uge 5-26, 30 pct. fra uge 27-52 og 20 pct. fra den 53. uge med ydelser.

3.2.1. Ægtepar

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at ca. 670 ægtepar strukturelt mister gennemsnitligt ca. 162.000 kr. på årsbasis, fordi den ene ægtefælle betragtes som reelt hjemmegående, når 225-timers-kravet ikke er opfyldt.

Forslaget medfører for så vidt angår ægtepar desuden merudgifter til boligstøtte og daginstitutionsbetaling. Boligstøtten genberegnes således med udgangspunkt i ægteparrets nye lavere husstandsindkomst og samtidig får kontanthjælpsmodtageren, der mister sin hjælp, plads til mere boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Derudover reduceres egenbetaling til daginstitution for ægtepar med børn.

Kommunerne medfinansierer udgifterne til boligstøtte.

Forslaget skønnes samlet set at medføre direkte offentlige mindreudgifter på 24,7 mio. kr. i 2016, 98,3 mio. kr. i 2017, 94,1 mio. kr. i 2018 og 90,1 mio. kr. i 2019.

I nedenstående tabel fremgår de økonomiske konsekvenser af forslaget for så vidt angår ægtepar fordelt på stat og kommuner.

Tabel 4. Økonomiske konsekvenser af 225-timers regel for ægtepar

Mio. kr. 2016-priser	2016	2017	2018	2019
----------------------	------	------	------	------

Stat	-4,5	-18,2	-17,5	-16,8
- uddannelses- og kontanthjælp samt integrationsydelse	-6,3	-24,2	-22,8	-22,0
- boligstøtte	2,2	7,6	6,8	6,6
- ATP	-0,4	-1,6	-1,5	-1,4
Kommuner	-20,2	-80,1	-76,6	-73,3
- uddannelses- og kontanthjælp samt integrationsydelse (budgetgaranti)	-25,4	-96,7	-91,4	-87,9
- boligstøtte (DUT)	2,2	7,6	6,8	6,6
- daginstitutionsbetaling (DUT)	3,0	9,0	8,0	8,0
I alt	-24,7	-98,3	-94,1	-90,1

3.2.2. Ugifte personer

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at 7.300 fuldtidspersoner strukturelt mister gennemsnitligt ca. 11.500 kr. på årsbasis fordi 225-timers-kravet ikke er opfyldt.

Forslaget skønnes samlet set at medføre direkte offentlige mindredrifter på 24,2 mio. kr. i 2016, 92,4 mio. kr. i 2017, 87,2 mio. kr. i 2018 og 84,0 mio. kr. i 2019.

I nedenstående tabel fremgår de økonomiske konsekvenser af forslaget for så vidt angår ugifte personer fordelt på stat og kommuner.

Tabel 3. Økonomiske konsekvenser af 225-timers regel for ugifte personer

Mio. kr. 2016-priser	2016	2017	2018	2019
Stat	-4,8	-18,5	-17,4	-16,8
- uddannelses- og kontanthjælp	-4,8	-18,5	-17,4	-16,8
Kommuner	-19,4	-73,9	-69,8	-67,2
- uddannelses- og kontanthjælp (budgetgaranti)	-19,4	-73,9	-69,8	-67,2
I alt	-24,2	-92,4	-87,2	-84,0

3.3. Retten til ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere samt for visse revalidender ændres fra 5 til 4 uger og en ferieperiode kan maksimalt vare 2 uger

Der er ingen direkte økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget.

3.4. Ret til op til 5 ugers ferie med ressourceforløbsydelse

Der er ingen økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget.

3.5 Ret til at holde ferie med feriegodtgørelse og ressourceforløbsydelse.

Der er ingen økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget.

3.6. Sanktioner ved selvbookede samtaler

Der er ingen økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget.

3.7. Ændring af forsøgsbestemmelsen om udsatte kontanthjælpsmodtagere, som er gifte

Der skønnes ikke at være økonomiske konsekvenser af betydning forbundet med forslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder ikke nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. december 2015 til og med den 8. januar 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Beskæftigelsesrådet, Ydelsesudvalget, Boligselskabernes Landsforening, Børnerådet, Danmarks Lejerforeninger, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Revisorer, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Ejendomsforeningen Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, FOA – Foreningen af Offentligt Ansatte, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, Huslejenævns- og Beboerklagenævns forening, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Jyske Grundejerforeninger, KL, Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Lejernes Landsorganisation i Danmark, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbar på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Udbetaling Danmark, Ungdomsboligrådet og Ældreboligrådet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten: 2016: 67,7 mio. kr. 2017: 259,0 mio. kr. 2018: 244,3 mio. kr. 2019: 235,4 mio. kr. Kommunerne: 2016: 109,0 mio. kr. 2017: 416,3 mio. kr. 2018: 392,9 mio. kr. 2019: 378,4 mio. kr.	Staten: 2016: 2,2 mio. kr. 2017: 7,6 mio. kr. 2018: 6,8 mio. kr. 2019: 6,6 mio. kr. Kommunerne: 2016: 5,2 mio. kr. 2017: 16,6 mio. kr. 2018: 14,8 mio. kr. 2019: 14,6 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Staten: 2016: 0,7 mio. kr. 2017: 0,3 mio. kr. 2018: 0,3 mio. kr. 2019: 0,3 mio. kr.

		Kommunerne: 2016: 4,3 mio. kr. 2017: 3,3 mio. kr. 2018: 3,3 mio. kr. 2019: 3,3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 5)

Efter de gældende regler i § 5, stk. 4, kan modtagere af ydelser efter denne lov opholde sig i udlandet, når der er ret til ferie efter § 13, stk. 1 og 12 (uddannelses- og kontanthjælp), § 54 a (ydelser, der udbetales, når en revalidend har været i revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter eller tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats), § 69, stk. 4 og 5 (ressourceforløbsydelse under ressourceforløb), § 69 k, stk. 4 (ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb), § 74, stk. 1, nr. 4 og § 74, stk. 2, nr. 3 (ledighedsydelse).

Det fremgår imidlertid ikke af bestemmelsen, at personer, der holder ferie med feriegodtgørelse eller udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service og som samtidig modtager ressourceforløbsydelse under ferien efter § 68 a, stk. 4, og § 69 j, stk. 11, kan holde ferie i udlandet.

Efter Ankestyrelsens praksis kan en person få udbetalt ledighedsydelse under ferieophold i udlandet i indtil 5 uger pr. ferieår. Begrundelsen er, at personer, der modtager ledighedsydelse, har ret til at få udbetalt ledighedsydelse under ferie. Modtageren skal ikke stå til rådighed for fleksjob i ferieperioder.

Det samme vil være tilfældet for personer, der modtager ressourceforløbsydelse og feriegodtgørelse m.v. under ferie, da den pågældende ikke skal stå til rådighed under ferien. Personen kan opholde sig i udlandet under ferien efter samme principper, som anvendes i Ankestyrelsens principafgørelse A-17-05.

Det foreslås derfor, at det kommer til af fremgå af stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, at personer, der afholder ferie med feriegodtgørelse eller udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service og som samtidig modtager ressourceforløbsydelse under ferien efter § 68 a, stk. 4, og § 69 j, stk. 11, kan modtage ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet.

Der henvises til pkt. 2.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 13, stk. 11 og § 54 a, stk. 1)

Efter de gældende regler har modtagere af uddannelses- og kontanthjælp og revalidender, der har deltaget i særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud efter kapitel 11 i samme lov, i en periode på 12 sammenhængende måneder, ret til at holde op til 5 ugers ferie med ydelse.

Ved den foreslåede ændring af § 13, stk. 11 og § 54 a, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, får modtagere af uddannelses- og kontanthjælp og revalidender ret til at holde op til 4 ugers ferie med ydelse, når de har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp eller har deltaget i særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud efter kapitel 11 i samme lov, i en periode på 12 sammenhængende måneder.

Til nr. 3 (§ 13, stk. 11)

Der er efter de gældende regler ikke fastsat bestemmelser om fordelingen af de fem ugers ferie, som i princippet kan afholdes i én sammenhængende periode eller som enkelte dage eller ugevis. Feriens afholdelse skal aftales med kommunen, som ved feriens placering skal tage hensyn til både familiens afholdelse af ferie og den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt.

Ved den foreslåede ændring af § 13, stk. 11, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, begrænses den enkelte ferieperiode til højst 2 uger ad gangen, og de opnåede fire ugers ferie vil derfor fremover ikke kunne

holdes samlet. De fire ugers ferie kan efter aftale med kommunen deles i to perioder på hver to uger, eller afholdes ugevis eller på enkelte dage.

Der henvises til afsnit 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 13 f og § 13 g)

Der er efter de gældende regler ikke krav om, at modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp skal have ordinært og ustøttet arbejde i et bestemt omfang for at bevare retten til fuld hjælp.

Med bestemmelserne i § 13 f, stk. 1 og 2, foreslås indført en ny regel, hvorefter en ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter lovens § 11 i form af kontanthjælp eller uddannelseshjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23 - 25, ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6 og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Hvis en ægtefælle ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter de foreslåede regler i § 26, stk. 5-7 og 9, samt § 34, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

Hvis ægtefællerne er berettiget til kontanthjælp på voksensats eller uddannelseshjælp samt tillæg (aktivitetstillæg eller barselstillæg) svarende til voksensatsen, dvs. enten 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere, og hvis en ægtefælle ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, foreslås det, at dennes hjælp bortfalder, og der alene beregnes hjælp til den anden ægtefælle. Hvis ingen af ægtefællerne opfylder arbejdskravet, udbetales der hjælp til den ægtefælle, der efter kommunens skøn er tættest på arbejdsmarkedet (den såkaldte "garantiydelse").

Hvis ægtefællerne i et ægtepar tilsammen er berettiget til uddannelseshjælp eller kontanthjælp (ungesats) inkl. tillæg (aktivitetstillæg eller barselstillæg), der overstiger voksensatsen for kontanthjælp dvs. enten 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere, vil hjælpen blive reduceret, hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer. Den reducerede hjælp udgør for ægtefællerne tilsammen en voksensats afhængigt af, om ægtefællen er forsørger eller ej.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8 og bemærkningerne hertil.

Med bestemmelserne i § 13 f, stk. 3 og 4, foreslås tilsvarende indført en regel, hvorefter en ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter lovens § 11 i form af integrationsydelse, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22 - 25, ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6 og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Hvis en ægtefælle ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter de foreslåede regler i § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 7 og 8. Et eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, (danskstillæg) holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået et sådant tillæg, beholder det, jf. forslaget til § 26, stk. 8.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7 og 8.

I øvrigt foreslås for ægtepar med børn, som modtager integrationsydelse, at de først omfattes af kravet om 225 timers arbejde, når ægteparret har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse, hvilket er betinget af, at ægteparret har haft bopæl her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år.

Med bestemmelsen i § 13 f, stk. 5 foreslås en undtagelse til ordningen for integrationsydelsesmodtagere i stk. 3 og 4, således at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager integrationsydelse, og den anden ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, SU, efterløn eller lignende) eller ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb efter lovens kapitel 6 a og 6 b, ikke omfattes af 225 timers reglen.

Med bestemmelserne i § 13 f, stk. 6 og 7, foreslås indført en regel, hvorefter en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover, og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter reglerne i forslaget til § 13 g. Der henvises til bemærkningerne hertil. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, (uddannelseshjælp på SU-niveau), Der henvises til forslaget til § 13 g og bemærkningerne hertil nedenfor.

De almindelige regler om, at det er en betingelse for, at både ægtepar og ugifte personer kan få hjælp, at de udnytter deres arbejdsmuligheder, vil fortsat være gældende. Det vil bl.a. sige, at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består, jf. aktivlovens § 41.

Det foreslås i § 13 f, stk. 8, at det for de såkaldte kombinationsægtepar, dvs. ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, SU, efterløn eller lignende), eller som modtager tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven, skal gælde, at de ikke omfattes af 225 timers reglen for ægtepar. I stedet betragtes den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, som ugift i forhold til 225 timers reglen.

På samme måde foreslås det, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb efter lovens kapitel 6 a og 6 b, heller ikke omfattes af 225 timers reglen for ægtepar. I stedet betragtes den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, som ugift i forhold til 225 timers reglen.

Det foreslås i § 13 f, stk. 9, at en ægtefælle eller en ugift person, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke omfattes af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det er forudsat, at følgende personer ikke omfattes af 225 timers reglen:

- Personer med en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et konkret skøn vurderer, at de pågældende ikke på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Det er forventningen, at en stor andel af de personer, der af kommunen er vurderet som aktivitetsparate modtagere af hjælp, vil være undtaget fra 225 timers reglen, mens jobparate og uddannelsesparate modtagere af hjælp som udgangspunkt vil være omfattet af reglen.
- Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvor kommunen sammen med borgeren er påbegyndt udfyldelse af den forberedende del af rehabiliteringsplanen med henblik på forelæggelse for rehabiliteringsteamet forud for en afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.
- Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp under forrevalidering.

- Personer, der modtager integrationsydelse under revalidering.

Det foreslås i § 13 f, stk. 10, at perioden med hjælp i sammenlagt et år eller derover, jf. forslaget til stk. 1, nr. 1, stk. 3, nr. 1, og stk. 6, nr. 1, regnes fra den 1. i den kalendermåned, hvor ægteparret eller den ugifte person første gang har fået hjælp efter lovens § 11, herunder har fået udbetalt supplerende hjælp.

I perioden med hjælp i sammenlagt 1 år til et ægtepar efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1, eller til en ugift person efter stk. 6, nr. 1, indgår perioder med uddannelseshjælp, kontanthjælp eller integrationsydelse, som ægteparret eller den ugifte person har modtaget, og perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Endvidere indgår perioder, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og perioder, hvor der har været fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 35-43. Perioder med supplerende hjælp medregnes ligeledes i perioden med hjælp i sammenlagt 1 år.

For ægtepar medregnes perioder, hvor hjælpen til parret har været beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, dvs. også perioder, hvor der f.eks. på grund af arbejdsindtægter kun er udbetalt (evt. supplerende) hjælp til den ene ægtefælle.

Herudover medregnes i opgørelsen for ægtepar perioder, hvor der kun er beregnet hjælp til den ene ægtefælle, fordi den anden ægtefælle har været under uddannelse eller har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 86 a i lov om social service.

Reglen vil efter forslaget også gælde ægtepar, hvor den ene ægtefælle på opgørelsestidspunktet er i et løntilskudsjob efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 13 f, stk. 11, at perioden med hjælp i sammenlagt et år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne i et ægtepar har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på et år. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på et år.

Det foreslås i § 13 f, stk. 12, at kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for det seneste 12 kalendermåneder opgøres individuelt for hver ægtefælle og for en ugift person. De 225 timers arbejde kan stykkes sammen af flere beskæftigelsesperioder. Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår, jf. de regler der anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område.

Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og for en ugift person, jf. stk. 6, nr. 2, forlænges efter forslaget med

- 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,
- 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. § 13, stk. 7, nr. 4,
- 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,
- 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og
- 6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmuligheder, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, og hvor den pågældende således ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder, forlænger efter forslaget den periode på 12 sammenhængende kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle eller en ugift person skal dokumentere 225 timers ordinært og ustyttet arbejde. Kommunen vil - ligesom i andre sager, der vedrører en persons rådighed - til brug for vurderingen af sygdoms betydning for muligheden for at udnytte arbejdsmulighederne - kunne indhente yderligere lægelige oplysninger, f.eks. gennem speciallægeundersøgelse, der evt. vil kunne tilsidesætte egen læges vurdering.

Efter forslaget forlænges perioden på de 12 seneste kalendermåneder med perioder, hvor en ægtefælles eller en ugift persons arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13 f, stk. 9, om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel, jf. bemærkningerne til forslaget til stk. 9 ovenfor.

Det foreslås endvidere, at de 12 kalendermåneder forlænges med perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder. Det er her forudsat, at perioden f.eks. kan forlænges, hvis jobcenteret har fritaget en ledig fra at stå til rådighed under et særligt målrettet uddannelsesforløb, eller hvis en ung person deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU).

I forslaget til § 13 f, stk. 13 fastsættes, at en ægtefælle og en ugift person, hvis hjælp er ophørt eller nedsat som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet, igen kan blive berettiget til fuld hjælp, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og ustyttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev reduceret. Hvis der har været perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., jf. forslaget til stk. 12, forlænges perioden på de seneste 12 kalendermåneder på tilsvarende måde i forbindelse med generhvervelse af retten til fuld hjælp.

I forslaget til § 13 f, stk. 14, foreslås det, at hvis en ægtefælle eller en ugift person har haft ordinært og ustyttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter de foreslåede stk. 1, 3, 6 og 13, ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 119,08 kr. (2016-niveau). Satsen foreslås fastsat til 119,08 kr. (2016-niveau) svarende til den timeløn, som en person uden særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt typisk vil kunne opnå i jobs, der ikke kræver særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt. Beløbet foreslås reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 1, nr. 17 og 18.

I forslaget til § 13 f, stk. 15, foreslås det, at selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 1, 3, 6 og 13, hvis ægtefællen eller den ugifte person dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle eller ugifte person, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Selvstændig virksomhed kan således medregnes i de 225 timer, hvis virksomheden har haft sigte på at opnå selvforsørgelse, dvs. den må ikke have haft karakter af bibeskæftigelse. Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, når det vurderes, om selvstændig virksomhed kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet, dvs. der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattevæsenet, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Endelig foreslås i § 13 f, stk. 16, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev og vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar eller ugifte personer, der kan blive omfattet af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

I disse regler forventes det fastsat, at kommunen i god tid skal sende et varslingsbrev til begge ægtefæller eller den ugifte person. Der vil skulle følges op på brevet ved de efterfølgende samtaler som led i kontaktføreløbet efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved samtalerne orientere om mulighederne for at søge ordinært arbejde, herunder om job, der ikke kræver særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt, og kommunen skal yde praktisk vejledning med arbejdsøgningen. Kommunen skal endvidere orientere om de ydelsesmæssige konsekvenser for en ægtefælle eller ugift person, der ikke inden for de seneste 12 kalendermåneder har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

For personer, der er i risiko for at blive omfattet af 225 timers reglen, skal kommunen være særlig opmærksom på at støtte borgeren i at få fodfæste på arbejdsmarkedet, herunder sikre, at borgeren får den nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job. I den forbindelse har kommunen mulighed for at tilbyde borgeren en særlig jobformidler, give tilbud om mentorstøtte m.v.

Ved fastsættelsen af reglerne vil det blive tilstræbt, at administrationen i videst muligt omfang kan baseres på registeroplysninger.

I forslaget til § 13 g fastsættes, at hvis en ugift person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til den pågældende med henholdsvis 1.000 kr. og 500 kr. pr. måned (2016-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af voksensatser, dvs. enten 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere, får hjælpen nedsat med 1.000 kr. pr. måned. Ugifte personer, der får beregnet hjælpen på baggrund af lavere satser, får hjælpen reduceret med 500 kr. pr. måned. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau). Der henvises til forslaget til § 13 f, stk. 6 og 7, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§§ 25 b-e)

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der modtager hjælp i form af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens §§ 22-25, tillige modtage særlig støtte efter lovens § 34, hvis de har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, samt boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, såfremt de opfylder betingelserne herfor. Der er ikke i de gældende kontanthjælpsregler i lovens kapitel 4 nogen øvre grænse for den samlede hjælp.

Det foreslås, at der fastsættes en øvre grænse for den samlede hjælp, dvs. et loft over de ydelser, som en person kan modtage i integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp og særlig støtte samt boligstøtte. Såfremt personens beregnede samlede hjælp overstiger loftet, reduceres særlig støtte og boligstøtte ned til loftet.

Det foreslåede loft skal omfatte modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp. Det foreslås, at der indføres forskellige lofter afhængig af ydelsesniveau og af hvorvidt modtagerne af hjælp er enlige eller gifte/samlevende, og af hvorvidt de har forsørgelsespligt over for børn, og i givet fald også antallet af børn.

Således fremgår det af den foreslåede § 25 b, stk. 1, at personer, der modtager kontanthjælpssatserne for personer, der er fyldt 30 år, jf. § 25, stk. 2, samt personer under 30 år, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp samt eventuelt aktivitets-, barsels- eller bidragstillæg, der bringer dem op på et ydelsesniveau svarende til satserne i lovens § 25, stk. 2, bliver omfattet af de foreslåede lofter i § 25 b, stk. 1, nr. 1-5, hvis størrelse afhænger af, om de er forsørgere, og om de er enlige eller gifte/samlevende. For gifte og samlevende indebærer lofterne i § 25 b, stk. 1, at særlig støtte og boligstøtte ikke kan udbetales, idet loftet er fastsat til kontanthjælpssatserne for voksne henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere.

Det foreslås i § 25 b, stk. 2, at personer, der modtager kontanthjælp på et lavere niveau end kontanthjælpssatserne for voksne henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere bliver omfattet af de lavere lofts niveauer i bestemmelsens nr. 1-6.

I § 25 b, stk. 3, foreslås det, at personer, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp på et lavere niveau end kontanthjælpssatserne for voksne henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere bliver omfattet af de lavere lofts niveauer i bestemmelsens nr. 1-6.

Samlevende er omfattet af lofterne for gifte og samlevende. I relation til loftet anvendes børnetilskudslovens definition af samlevende. Ifølge reglerne om børnetilskud betragtes en person som samlevende, når personen har fælles husførelse og lever i et ægteskabslignende forhold med en anden person, som det er muligt at indgå ægteskab med, jf. bemærkningerne nedenfor til den foreslåede § 25 b, stk. 6.

For ugifte personer, hvor kommunen ikke i forbindelse med indplacering på en sats for ydelsen har truffet afgørelse herom, vil kommunen forud for indplacering under de foreslåede lofter skulle træffe afgørelse om, hvorvidt de pågældende kan anses for samlevende eller reelt enlige, således som dette defineres ved vurderingen af, om en person har ret til ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Ugifte forsørgere, der har erhvervet ret til ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag anses for enlige ved indplacering under de øvre grænser for den samlede hjælp.

Personer, der skifter status fra enlig til samlevende eller omvendt midt i en kalendermåned, vil skulle have loftstørrelsen (og evt. satsen) ændret fra det pågældende tidspunkt, jf. den foreslåede affattelse af § 25 c, stk. 7.

Såfremt et ægtepar bliver separeret eller skilt, bortfalder den gensidige forsørgelsespligt, jf. lovens § 2, stk. 2. Loftet over hjælpen vil således skulle ændres fra det tidspunkt, hvor en modtager af hjælp skifter status fra gift til separeret eller skilt - også såfremt dette er midt i en kalendermåned.

Loftets størrelse afhænger af, om forsørgeren er enlig eller gift/samlevende. Hvorvidt en person er forsørger, er der som udgangspunkt taget stilling til i forbindelse med indplacering på en sats for ydelsen.

For forsørgere under 30 år og forsørgere, der modtager integrationsydelse, er det en betingelse for at modtage forsørgersats, at personen forsørger eget barn i hjemmet.

For forsørgere fyldt 30 år, der modtager kontanthjælp, er det alene en betingelse for at modtage forsørgersats, at personen har forsørgelsespligt over for et barn.

Personer under 30 år med en dokumenteret bidragspligt over for et barn, der ikke bor i hjemmet, kan ikke modtage forsørgersats. Disse uddannelses- eller kontanthjælpsmodtagere kan i stedet få et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Personer under 30 år med en dokumenteret bidragspligt over for et barn, der ikke bor i hjemmet, vil derfor være omfattet af loftstørrelserne for forsørgere. Uddannelses- eller kontanthjælp, aktivitetsstillæg eller barselstillæg og månedligt tillæg til børnebidrag kan samlet højst udgøre forsørgersatsen for kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år (14.416 kr.), jf.

lovens § 23, stk. 3 og § 25, stk. 4. Såfremt en person under 30 år med en dokumenteret bidragspligt over for et barn har et samlet ydelsesniveau svarende til forsørgersatsen for kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år, vil personen være omfattet de foreslåede lofter for forsørgere i § 25 b, stk. 1.

Personer, der ændrer status fra ikke-forsørgere til forsørgere midt i en måned, skal have satsen for ydelsen og loftsstørrelsen ændret fra dette tidspunkt, jf. den foreslåede § 25 c, stk. 7.

Med den foreslåede § 25 b, stk. 4, fastsættes hvilke ydelser, der indgår i beregningen af den samlede hjælp, som ikke må overstige de foreslåede i stk. 1-3 anførte øvre grænser/lofter.

Ydelserne, der indgår under loftet, er således efter den foreslåede § 25 b, stk. 4, nr. 1, integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp samt aktivitets-, barsels- og bidragstillæg med de beløb, som ville være udbetalt, hvis ydelsen ikke var nedsat eller ophørt på baggrund af en sanktion, jf. lovens §§ 36-43, eller manglende opfyldelse af 225 timers reglen for ugifte, jf. den foreslåede § 13 g i lovforslagets § 1, nr. 4. Dette indebærer, at en lavere udbetaling af hjælp efter §§ 22-25 på grund af sanktioner eller manglende opfyldelse af beskæftigelseskravet til ugifte på 225 timer ikke kan medføre, at der bliver plads til mere særlig støtte eller boligstøtte under loftet. Hvis hjælpen til en ægtefælle er bortfaldet eller nedsat som følge af 225 timers reglen for ægtepar, indgår ydelsen derimod efter nedsættelse eller bortfald i beregningen af den samlede hjælp, hvilket kan give luft under loftet til boligstøtte.

Dansktillægget efter lovens § 22, stk. 4-8, til personer der modtager integrationsydelse, og som har bestået Prøve i Dansk 2 eller tilsvarende eller højere prøve i dansk, indgår ikke under loftet efter den foreslåede § 25 b, stk. 4, nr. 1, idet tillæggets formål er at give et positivt økonomisk incitament til personer, som viser vilje til at integrere sig i det danske samfund ved at lære dansk, eller til at forbedre sine danskundskaber gennem eksempelvis forberedende voksenundervisning (FVU) for at komme nærmere en plads på det danske arbejdsmarked. Dansktilægget kan således supplere hjælpen ligesom det fradrag pr. udført arbejdstime, der ligeledes ses bort fra, når hjælpen beregnes, jf. den foreslåede § 25 b, stk. 5. 2. pkt..

Efter den foreslåede § 25 b, stk. 4, nr. 2, indgår særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde også i beregningen af den samlede hjælp, som ikke må overstige de foreslåede lofter.

Endelig indgår boligstøtte, dvs. boligsikring og boligydelse, efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte i beregningen af den samlede hjælp, jf. den foreslåede § 25 b, stk. 4, nr. 3, dog bortset fra boligstøtte, der ydes til personer, der er omfattet af § 23, stk. 2 og 3, i lov om individuel boligstøtte. Det betyder, at boligstøtte, der ydes til personer, hvor maksimumsgrænsen for den årlige boligstøtte i lov om individuel boligstøtte ikke finder anvendelse, jf. boligstøttelovens § 23, stk. 2 og 3, ikke indgår i beregningen af den samlede hjælp. Dette er eksempelvis tilfældet, hvor en person, der er stærkt bevægelseshæmmet, som følge heraf får anvist en ældrebolig.

Boligstøtte ydes til husstanden, men udbetales til den person i husstanden, som har indgivet ansøgningen om boligstøtte, hvilket typisk vil være lejeren.

Uanset hvem i husstanden boligstøtten udbetales til, indgår den efter den foreslåede § 25 b, stk. 5, i beregningen af den samlede hjælp til en modtager af hjælp efter lovens §§ 22-25, der er medlem af husstanden, og som er fyldt 18 år. Loftet er individuelt. Boligstøtten indgår derfor med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte for hvert husstandsmedlem, der er fyldt 18 år. Er der således to medlemmer af husstanden, der er fyldt 18 år - eksempelvis en modtager af hjælp og dennes ægtefælle - indgår boligstøtten med ½ af den udbetalte boligstøtte i beregningen af den samlede hjælp, der indgår under loftet for personen, der modtager hjælp efter lovens §§ 22-25. Hvis boligstøtten nedsættes som følge af loftet, sker nedsættelsen i den udbetalte boligstøtte, også selvom boligstøtten udbetales til en anden person i husstanden.

Efter lovens § 31, stk. 1, ses der ved beregningen af integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp bort fra 25,74 kr. pr. udført arbejdstime (2016-niveau). Efter lovens § 31, stk. 2, fradrages arbejdsindtægter på op

til 24.000 kr. pr. år ikke i hjælpen for personer, der deltager i en særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse. Det foreslås, at den samlede opgørelse af ydelser under loftet efter den foreslåede § 25 b, stk. 4, nedsættes med det beløb, der efter lovens § 31 ses bort fra ved beregningen af integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp.

Det særlige fradragsfri beløb pr. udført arbejdstime, dvs. det timebeløb personen kan modtage, uden at der sker fradrag i hjælpen efter lovens §§ 22-25, indgår således ikke under loftet for den samlede hjælp og kan derfor supplere hjælpen. Tilsvarende gælder for arbejdsindtægter på op til 24.000 kr. pr. år for unge med særlige behov, der deltager i en særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse.

For at kunne indplacere ugifte personer under de øvre grænser i stk. 1-3, foreslås det som § 25 b, stk. 6., at kommunen skal træffe afgørelse om, hvorvidt disse personer kan anses for samlevende eller reelt enlige, således som dette defineres efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Denne afgørelse foretager kommunen allerede i dag for visse personer i kontanthjælpssystemet i forbindelse med indplacering på satsen for enlige forsørgere under 30 år, jf. lovens § 89, stk. 3.

Det bemærkes, at det er Udbetaling Danmark, der administrerer reglerne om børnetilskud. Derudover administrerer Udbetaling Danmark reglerne om folke- og førtidspension, som anvender et i praksis tilsvarende begreb for samlevende/reelt enlige. Kommunerne administrerer reglerne om økonomisk fripladstilskud, som også anvender dette begreb.

For forsørgere under 30 år på uddannelses- eller kontanthjælp, for forsørgere på integrationsydelse og for visse samboende par (integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp) vil kommunen allerede have taget stilling til, om de pågældende er reelt enlige eller samlevende i forhold til afgørelsen om satsen for hjælp, idet børnetilskudslovens afgrænsning mellem enlige og ikke-enlige forsørgere har betydning for indplacering på uddannelseshjælpssatserne og kontanthjælpssatserne til personer under 30 år samt for integrationsydelsesmodtagere.

Kommunerne træffer således allerede efter gældende regler afgørelser om, hvorvidt personer i kontanthjælpssystemet kan anses for reelt enlige (forsørgere) eller samlevende (forsørgere). Dette sker dels i de situationer, hvor Udbetaling Danmark endnu ikke har truffet afgørelse om retten til ekstra børnetilskud, men hvor det anses for sandsynligt, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om, at personen har ret til ekstra børnetilskud (reelt enlig), og hvor kommunen på det grundlag skal udbetale satsen for enlige forsørgere, jf. lovens § 89, stk. 3. I disse tilfælde vurderer kommunen således forud for Udbetaling Danmarks udbetaling af ekstra børnetilskud, hvorvidt en person er reelt enlig eller samlevende. Dels skal kommunerne med den nye integrationsydelse træffe afgørelse om samliv eller ej for samlevende (uanset om de er forsørgere), hvor den ene person modtager integrationsydelse og den anden person modtager uddannelses- eller kontanthjælp til brug for evt. samberegning af hjælpen til de to samlevende, jf. lovens § 26, stk. 2.

For ugifte personer, hvor kommunen ikke i forbindelse med indplacering på en sats for ydelsen har truffet afgørelse om spørgsmålet om samlevende/reelt enlig, vil kommunen forud for indplacering under de foreslåede lofter skulle træffe afgørelse om, hvorvidt de pågældende kan anses for samlevende eller reelt enlige, således som dette defineres ved vurderingen af, om en person har ret til ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Ugifte forsørgere, der har erhvervet ret til ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, anses for enlige ved indplacering under de øvre grænser for den samlede hjælp, jf. forslaget til § 25 b, stk. 1-3.

Efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag betragtes en person som samlevende, når personen har fælles husførelse med en anden person, som det er muligt at indgå ægteskab med. Vurderingen af, om en person er reelt enlig eller samlevende efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, beror på en konkret vurdering af den enkeltes forhold.

Som udgangspunkt er to personer, der lever sammen på fælles bopæl samlevende, mens to personer, der lever hver for sig, er enlige. I særlige tilfælde, kan to personer, der har samme bopæl, betragtes som enlige, mens to personer, der lever hver for sig, kan betragtes som samlevende. Det betragtes som fælles husførelse, når man samlet set har de samme økonomiske og praktiske fordele, som gifte og samlevende har ved at være to om at betale faste og løbende udgifter og ved at være to om at udføre det praktiske arbejde i hjemmet.

Om personen er enlig eller samlevende afhænger altså af, hvor mange økonomiske og praktiske fordele personen har ved at have et forhold til en anden person. Udover, at have fælles husførelse, skal man også - efter dansk ret - kunne indgå ægteskab med personen for at blive betragtet som samlevende. Det er nok, at det er muligt, at man kan indgå ægteskab med hinanden. Det gælder også, selvom det er to personer af samme køn.

Det betyder samtidig, at man ikke - i lovens forstand - kan være samlevende med sine børn, søskende forældre eller bedsteforældre. Det er, fordi ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.

Efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag kan personer godt dele bolig med en anden person uden at blive anset for samlevende i et ægteskabslignende forhold, men det er en betingelse, at personerne lever meget adskilt både økonomisk og i forhold til det praktiske arbejde i hjemmet.

En sådan afgørelse skal træffes under iagttagelse af de forvaltningsretlige regler, herunder officialmaksimen, partshøring og skriftligt begrundede afgørelser.

Det foreslås endvidere, at ugifte forsørgere, der har erhvervet ret til ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, anses for enlige ved indplacering under de øvre grænser for den samlede hjælp, jf. forslaget til affattelsen af § 25 b, stk. 1-3.

For disse personer har Udbetaling Danmark allerede truffet afgørelse om at anse dem for enlige i relation til berettigelsen til børnetilskud. Denne afgørelse kan således lægges til grund ved indplacering under lofterne, ligesom indplaceringen foregår for de personer, hvor der allerede i forbindelse med indplaceringen på sats er taget stilling til, hvorvidt de kan anses for enlige eller samlevende. Det foreslås derfor med forslaget til § 25 b, stk. 6, 3. pkt., at personer, der modtager hjælp efter § 22, stk. 2, nr. 2, § 23, stk. 2, nr. 2, eller § 25, stk. 3, nr. 2, samt personer, der får beregnet hjælp efter § 26, stk. 3, som samlevende med en integrationsydelsesmodtager anses for samlevende ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3.

Efter gældende regler nedsættes eller ophører særlig støtte efter lov om aktiv socialpolitik § 34 og boligstøtte efter lov om boligstøtte og forskudsvis udbetaling af børnebidrag ikke, såfremt en person modtager hjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås som § 25 c, stk. 1, at såfremt den samlede hjælp efter §§ 22-25 samt § 34 i lov om aktiv socialpolitik og boligstøtten efter den foreslåede beregning i § 25 b, stk. 4, overstiger de fastsatte øvre grænser i den foreslåede § 25 b, stk. 1-3, vil den samlede hjælp blive nedsat med det overskydende beløb. Det betyder, at personer, der modtager hjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, alene kan modtage den særlige støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik og boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, der er plads til under loftet fastsat efter den foreslåede § 25 b, stk. 1-3, når hjælpen efter §§ 22-25 er trukket fra.

Efter indholdet af den foreslåede § 25 c, stk. 2, foretages nedsættelsen af hjælpen først fuldt i den særlige støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik og derefter i boligstøtten i lov om individuel boligstøtte. For de personer, der har et højere loft end deres sats, vil der derfor f.eks. kunne være plads til noget af boligstøtten, mens den særlige støtte kan være reduceret til 0.

Uanset hvem i husstanden boligstøtten udbetales til, indgår en andel af den udbetalte boligstøtte efter den foreslåede affattelse af § 25 b, stk. 4, i beregningen af den samlede hjælp til en modtager af hjælp efter

lovens §§ 22-25, der er medlem af husstanden, og som er fyldt 18 år. Loftet er individuelt. Boligstøtten indgår derfor med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte for hvert husstandsmedlem, der er fyldt 18 år. Er der således to medlemmer af husstanden, der er fyldt 18 år - eksempelvis en modtager af hjælp og dennes ægtefælle - indgår boligstøtten med halvdelen af den udbetalte boligstøtte i beregningen af den samlede hjælp, der indgår under loftet for personen, der modtager hjælp efter lovens §§ 22-25. Hvis boligstøtten nedsættes som følge af loftet, sker nedsættelsen i den udbetalte boligstøtte, også selvom boligstøtten udbetales til en anden person i husstanden., jf. den foreslåede § 25 c, stk. 2, 2. pkt..

Det foreslås som § 25 c, stk. 3, at beregningen af den samlede nedsættelse som følge af loftet foretages første gang ved udbetaling af kontanthjælpen for den første hele kalendermåned. Boligstøtten, som udbetales forud og foreløbigt, indgår for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen for den første hele kalendermåned.

Da boligstøtten er forudbetalt, og integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp samt særlig støtte er bagudbetalte, og indtægter indtjenes i løbet af måneden, kan Udbetaling Danmark ikke altid ved udbetalingen fastslå de endelige beløb, der skal indgå i loftsregningen. Det foreslås derfor som § 25 c, stk. 4, at Udbetaling Danmark skal foretage en foreløbig beregning af den samlede hjælp, der indgår under loftet samt foretage en eventuel foreløbig udbetaling af særlig støtte og boligstøtte, og at der foretages en regulering af den udbetalte hjælp, så snart de korrekte oplysninger foreligger.

I de tilfælde, hvor loftet svarer til satsen, vil ovennævnte indebære, at der ikke udbetales boligstøtte eller særlig støtte, men at der vil ske en efterbetaling af boligstøtte og eventuel særlig støtte, hvis kontanthjælpen reduceres som følge af arbejdsindkomst.

Efter de gældende regler i § 8 d i lov om individuel boligstøtte skal Udbetaling Danmark genberegne boligstøtten for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, hvis oplysninger om husstandsindkomsten i indkomstregisteret afviger mere end 800 kr. fra den indkomst, der er lagt til grund for samme periode ved beregningen af boligstøtte, og afvigelsen medfører en ændring af den pågældende periodes boligstøtte med mere end 200 kr. Genberegnes boligstøtten, kan genberegningen medføre en justering i form af tillæg eller fratæk i boligstøtten for en kommende måned. Justeringen kan medføre, at hele boligstøtten bortfalder for den pågældende måned. Ændring af husstandsindkomst, der skyldes ændring i sammensætningen af husstanden, medfører ikke, at Udbetaling Danmark genberegner boligstøtte.

Som § 25 c, stk. 5, foreslås det derfor, at Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af den samlede hjælp, når boligstøtten genberegnes for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret. Oplysningerne om arbejdsindkomst kan være op til 2 måneder forsinket (i nogle situationer helt op til 3 måneder). Efterreguleringen skal normalt finde sted i den følgende eller næstfølgende måned og følger derfor boligstøtteberegningen og effektueres derfor samtidig med genberegningen af boligstøtte som følge af oplysninger fra indkomstregisteret. I den forbindelse skal der sendes der partshøringsbrev til borgeren, hvor pågældende høres over de oplysninger, som fører til, at loftsregningen er ændret og derfor efterreguleres.

Efter de gældende regler i §§ 46 b og 47 i lov om individuel boligstøtte foretager Udbetaling Danmark årligt en endelig efterregulering af den månedlige boligstøtte for det forudgående kalenderår. Den endelige efterregulering sker på baggrund af årsopgørelsen og oplysninger fra indkomstregisteret. Afviger den faktiske månedlige husstandsindkomst fra den husstandsindkomst, der er lagt til grund for boligstøtteberegningen, skal for meget udbetalt boligstøtte tilbagebetales. For lidt udbetalt boligstøtte efterbetales, medmindre efterbetalingen skyldes ændring af husstandssammensætningen. Ændringer i husstandsindkomsten, der på grund af beløbets størrelse ikke har medført genberegning og justering eller omberegning, indgår i efterreguleringen.

Som følge heraf foreslås det som § 25 c, stk. 6, at Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af den samlede hjælp i de enkelte måneder i forbindelse med af den årlige endelige efterregulering af boligstøtten efter kalenderårets udløb.

Efter de gældende regler i kontanthjælpssystemet skal en ændring i en persons forhold, der er afgørende for personens ydelsessats have virkning fra det tidspunkt, hvor forholdet indtræder - uagtet om dette sker midt i en kalendermåned. Dette gør sig f.eks. gældende for personer, der går fra ikke-forsørger til forsørger, eller fra enlig til gift. Hovedreglen om at ændringer i beregningsgrundlaget har virkning fra ændringstidspunktet gælder, med mindre andet fremgår af loven.

Da personens forsørgelses-sats efter §§ 22-25 har betydning for, hvilket loft personen er omfattet af, foreslås det som § 25 c, stk. 7, at Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning af nedsættelsen af den samlede hjælp, hvis grundlaget for beregningen ændres som følge af ændret hjælp efter §§ 22-25, og at beregningen ændres med virkning fra tidspunktet, hvor ændringen i hjælpen efter §§ 22-25 sker. Ændringen i beregningsgrundlaget skal ses i forhold til det samlede antal dage i den pågældende måned.

Efter gældende regler tildeler, beregner og udbetaler kommunen hjælp efter lovens §§ 22-25 og § 34. Efter gældende regler tildeler, beregner og udbetaler Udbetaling Danmark boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte. Som hovedregel udbetales boligstøtten i hele måneder.

Der er endvidere allerede i dag hjemmel i lov om Udbetaling Danmark til, at kommunen og Udbetaling Danmark kan udveksle oplysninger, jf. lov om Udbetaling Danmark §§ 6-8, og til, at Udbetaling Danmark kan varetage opgaver i henhold til lov om aktiv socialpolitik, jf. lov om Udbetaling Danmark § 1, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås i § 25 d, stk. 1, at kommunen varetager opgaverne vedrørende den foreslåede § 25 b, stk. 1 og 6, og videregiver de nødvendige oplysninger til brug for Udbetaling Danmarks beregning og udbetaling af evt. særlig støtte og boligstøtte efter § 25 b. Kommunen vil således skulle videregive oplysninger til Udbetaling Danmark om en persons ydelsessats og eventuelle aktivitets-, barsels, eller bidragstillæg samt eventuelt danskstillæg efter lovens §§ 22-25, den øvre grænse for hjælp efter den foreslåede § 25 b, stk. 1-3, samt den beregnede hjælp og særlig støtte efter § 25 b, stk. 4, nr. 1 og 2, og/eller arbejdsindtægter og -timer. Dette indebærer, at afgørelser om indplacering på sats efter lovens §§ 22-25, indplacering på loft efter den foreslåede § 25 b, stk. 1-3, samt afgørelser om samliv efter den foreslåede § 25 b, stk. 6, kan påklages til kommunen. Kommunen skal vejlede borgerne om, hvilke afgørelser, der henhører under kommunen og kan påklages hertil, samt hvilke oplysninger kommunen videregiver til Udbetaling Danmark.

Udbetaling Danmark vil herefter skulle beregne den eventuelle nedsættelse af særlig støtte og boligstøtte og udbetale det beløb, der er differencen mellem personens hjælp efter lovens §§ 22-25 og den øvre grænse efter § 25 b, stk. 1-3, som personen af kommunen er blevet indplaceret på og videregive de nødvendige oplysninger til kommunen.

Det foreslås som § 25 e, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætter nærmere regler om nedsættelse af hjælpen til personer, der er omfattet af den øvre grænse i den foreslåede § 25 b, herunder den foreløbige beregning og nedsættelse efter i den foreslåede § 25 c, stk. 4, og efterregulering og nedsættelse efter forslaget til § 25 c, stk. 5-7, som følge af genberegning af boligstøtte efter § 8 d i lov om individuel boligstøtte og den årlige endelige efterregulering af boligstøtte, jf. §§ 46 b og 47 i lov om individuel boligstøtte samt om fordelingen af opgaver mellem kommunen og Udbetaling Danmark efter den foreslåede § 25 d.

Bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse om beregningsmodellen for loftet over den samlede hjælp, som beskrevet i bemærkningerne til den foreslåede affattelse af § 25 c, stk. 3, ovenfor.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 26, stk. 4)

Efter de gældende regler kan en ægtefælle vælge at være reelt hjemmegående med den virkning, at der kun beregnes hjælp til den anden ægtefælle. Hvis den hjemmegående ægtefælle meddeler kommunen, at han eller hun (igen) ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder, beregnes der (igen) hjælp til begge ægtefæller. Dette følger af § 26, stk. 4.

Det foreslås, at § 26, stk. 4, 2. pkt., ændres således, at det fremover i de situationer, hvor et ægtepar har benyttet sig af muligheden for at vælge, at den ene er hjemmegående med den virkning, at der kun beregnes hjælp til den anden, jf. § 13, stk. 10, skal være en betingelse for, at der igen kan udbetales hjælp til begge ægtefæller, at den hjemmegående ægtefælle kan dokumentere, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen til ægtefællen ophørte.

Til nr. 7 (§ 26, stk. 5-10)

Der er ikke efter de gældende regler særlige beregningsregler for ægtepar, der ikke opfylder et krav om ordinært og udstøttet arbejde af et bestemt omfang.

Det foreslås i § 26, stk. 5, at hvis en af ægtefællerne i et ægtepar, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp på voksensatser, dvs. enten 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere, ikke opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 23-25. Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til efter §§ 23-25, jf. stk. 1, når den ægtefælle, der ikke opfylder betingelsen om ordinært og udstøttet arbejde, har opnået 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 13.

De 225 timer skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort. Så snart ægtefællen igen modtager hjælp, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

Det foreslås i § 26, stk. 6, at hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, udbetales der fortsat hjælp til én ægtefælle (en såkaldt garantiydelse). Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe den pågældende har været ledig, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger den pågældende har deltaget i. Den ægtefælle, der får udbetalt hjælp, skal opfylde de almindelige rådighedsbetingelser.

De 225 timer skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort. Så snart ægtefællen igen modtager hjælp, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

I de tilfælde hvor der uanset, at ingen af ægtefællerne opfylder kravet om de 225 timers arbejde, udbetales hjælp til en ægtefælle, og en af ægtefællerne efterfølgende har haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes der fortsat kun hjælp til én ægtefælle, nemlig den ægtefælle, der nu opfylder kravet om 225 timers arbejde.

En ægtefælle, hvis kontanthjælp er bortfaldet, betragtes som reelt hjemmegående, og har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder.

Det foreslås i § 26, stk. 7, at hvis et ægtepar får beregnet kontanthjælp eller uddannelseshjælp efter andre satser end voksensatser, og ægtefællernes samlede hjælp udgør mere end voksensatserne, dvs. enten mere end 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller mere end 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere, og en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, reduceres hjælpen til parret, således at de fremover modtager en samlet hjælp,

der svarer til enten 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis et ægtepar får beregnet hjælp på grundlag af én voksensats og én lavere sats, vil det efter forslaget være sådan, at hvis det er den ægtefælle, der modtager den lavere sats, der ikke opfylder kravet, bortfalder dennes hjælp. Er det den ægtefælle, der modtager voksensats, der ikke opfylder kravet, reduceres dennes hjælp med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til én voksensats.

Hvis begge ægtefæller modtager hjælp på en lavere sats, beholder den ægtefælle, der opfylder 225 timers kravet, sin hjælp, og den anden ægtefælles hjælp reduceres med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til én voksensats.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder 225 timers kravet, bortfalder/reduceres hjælpen hos den ægtefælle, der efter kommunens skøn er længst fra arbejdsmarkedet. Her skal kommunen igen vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe ægtefællerne har været ledige, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger de har deltaget i.

I alle situationer skal ægteparret modtage et beløb, der tilsammen svarer til én voksensats.

Opnår den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, på et tidspunkt 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, opnår denne igen ret til hjælp, og i stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle, jf. forslaget til stk. 9.

Ægtefæller, der fortsat modtager (evt. reduceret) hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personerne afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra samtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefælles indtægter.

Det foreslås i § 26, stk. 8, at hvis et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, jf. § 22, efter beregning af hjælpen efter § 26, stk. 1 eller 2, modtager en samlet hjælp, der udgør mere end voksensatserne, dvs. enten mere end 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller mere end 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere, og en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, reduceres hjælpen til parret, således at de fremover modtager en samlet hjælp, der svarer til enten 14.575 kr. (2016-niveau) for forsørgere eller 10.968 kr. (2016-niveau) for ikke-forsørgere. Et eventuelt danskstillæg efter § 22, stk. 4-8, indgår ikke i beregningen, og en ægtefælle, der har opnået ret til danskstillæg bevarer denne ret, uanset en reduktion af ydelsen som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet.

Nedsættelsen af hjælpen sker først hos den ægtefælle, der ikke opfylder kravet. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der er længst fra arbejdsmarkedet. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe ægtefællerne har været ledige, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger de har deltaget i.

Det foreslås i § 26, stk. 9, at hvis hjælpen er nedsat til en ægtefælle efter stk. 7, 3. pkt. eller stk. 8, 3. pkt., dvs. hvis ingen af ægtefællerne opfylder kravet, og hjælpen er nedsat hos den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, og denne ægtefælle på et tidspunkt opnår 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, opnår den pågældende ægtefælle igen ret til hjælp. I stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle, jf. forslaget til stk. 7, 2. pkt. og stk. 8, 2. pkt.

Ægtefæller, der modtager reduceret hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personerne afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra samtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden

undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

I forslaget til § 26, stk. 10 fastsættes, at en ændret beregning af hjælpen efter stk. 5-9 får virkning fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 34, stk. 3)

Efter de gældende regler kan den ene ægtefælle i et ægtepar vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis pågældende ægtefælle udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, jf. § 13, stk. 10. I så fald beregnes der alene hjælp til den anden ægtefælle, jf. § 26, stk. 4, og ægteparret kan ikke modtage særlig støtte til høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 34, stk. 3, nr. 1.

Forslaget til ændring af § 34, stk. 3, nr. 1, er en konsekvens af den foreslåede § 13 f, stk. 1-4, som affattet ved forslaget § 1, nr. 5, om indførelse af en 225 timers regel for gifte personer. Ægtepar, der bliver omfattet af det nye 225 timers regel, vil efter forslaget ikke kunne modtage særlig støtte efter § 34 i loven.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (§ 34, stk. 4)

Efter de gældende regler bevilges særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik som en skattefri ydelse til personer med særlig høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde. Det er en betingelse for at modtage særlig støtte, at modtageren har været udsat for en social begivenhed, jf. § 11 i loven, i lighed med betingelsen for at modtage integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp efter §§ 22-25 i loven.

Særlig støtte ydes oftest sammen med den skattepligtige integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, men kan også ydes til personer, der ikke modtager disse former for ydelse, men som har været udsat for en social begivenhed som f.eks. sygdom eller arbejdsløshed og derfor modtager sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge.

Når en person sanktioneres som følge af manglende rådighed, sker der fradrag i hjælpen, nedsættelse af hjælpen eller ophør af hjælpen. Får en person nedsat hjælpen som følge af en rådighedssanktion, får personen efter de gældende regler fortsat særlig støtte med det beløb, som ville være udbetalt, hvis den pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen. Baggrunden herfor er, at det ikke er hensigten, at nedsættelsen i den skattepligtige kontanthjælp m.v. som følge af sanktioner skal erstattes helt eller delvist af særlig støtte.

Forslaget til indsættelse af et nyt stykke i § 34 er en konsekvens af forslaget om indførelse af en 225 timers regel for ugifte, jf. forslaget til § 1, nr. 4, og den heri foreslåede § 13 f, stk. 6 og 7 og § 13 g. Det er ikke hensigten, at ugifte personer, som omfattes af den nye 225 timers regel, og som derved får en nedsættelse af hjælpen, skal have beregnet en højere særlig støtte som følge af nedsættelsen.

Der foreslås derfor, at det i § 34 med det nye stykke 4, præciseres, at beregningen af særlig støtte efter § 34 ikke ændres som følge af en nedsættelse efter 225 timers reglen for ugifte.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (§ 34, stk. 6)

I forbindelse med indførelse af loft over den samlede hjælp foreslås det, at kommunen varetager opgaverne vedrørende fastsættelse af loftet for den enkelte, samtidig med at kommunen foretager en vurdering af, om

personen er samlevende, se forslaget til § 25 b, stk. 1 og 6. Samtidig foreslås det, at Udbetaling Danmark varetager opgaven med beregningen for loftet; det vil sige beregningen for nedsættelsen af den samlede hjælp, samt varetager opgaven med udbetaling af særlig støtte efter § 34 i loven. Kommunen videregiver de nødvendige oplysninger til Udbetaling Danmark til brug for behandling af sagen.

Kommunen har fortsat opgaven med at tildele og udmåle særlig støtte, men efter forslaget vil opgaven med at foretage loftsberegningen og reduktionen af særlig støtte blive tillagt Udbetaling Danmark, at som også overtager opgaven med at udbetale særlig støtte til alle, uanset om personen er omfattet af loftet eller ikke, jf. forslaget til § 34, stk. 6.

Der henvises til pkt. 2.1.2.i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (§ 37)

Efter de gældende regler i § 37 i lov om aktiv socialpolitik skal en person møde til de jobsamtaler m.v., som jobcenteret indkalder personen til. Hvis en person udebliver uden rimelig grund, skal kommunen træffe afgørelse om, at pågældende ikke kan modtage integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp fra det tidspunkt, hvor personen udebliver fra samtalen og frem til det tidspunkt, hvor kontakten til kommunen er genoprettet. Hvis personen kontakter jobcenteret samme dag, som samtalen skulle finde sted, kan personen ikke få hjælp for den dag.

Ifølge lovens § 35, stk. 3, sker fradrag i hjælpen for udeblivelse fra samtaler efter lovens § 37 med en gennemsnitssats pr. dag. Gennemsnitssatsen er fastsat på grundlag af den årlige integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens §§ 23-25 og beregnes på grundlag af en 5-dages uge, svarende til 260 dage. Det betyder, at der sker fradrag for 5 dage, hvis en person er udeblevet uden rimelig grund fra f.eks. et tilbud i en uge.

Efter de gældende regler kan der ikke sanktioneres, hvis personen udebliver fra en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som personen af jobcenteret selv har fået mulighed for at booke på ”Min Side” på Jobnet. Hvis personen udebliver fra en jobsamtale, som personen selv har booket, må kommunen indkalde personen til en jobsamtale. Hvis personen herefter udebliver fra denne uden en rimelig grund, skal kommunen træffe afgørelse om, at personen skal have en sanktion.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 3*, i § 37, hvor det fremgår, at hvis en åbenlyst uddannelsesparat uddannelseshjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager eller en jobparat kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager udebliver fra en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som personen selv har booket digitalt via Jobnet, sidestille personen booking af jobsamtalen med en jobsamtale, som jobcenteret har indkaldt til. Det betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at personen skal have en sanktion, jf. reglerne i § 37, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at § 37, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager integrationsydelse og som er omfattet af integrationslovens regler om jobsamtaler i forbindelse med integrationsprogrammet, når de alene har ledighed som problem.

Der henvises til pkt. 2.6.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (§ 54 a, stk. 1)

Der er efter de gældende regler i § 54 a, stk. 1, ikke fastsat bestemmelser om fordelingen af de fem ugers ferie, som i princippet kan afholdes i én sammenhængende periode eller som enkelte dage eller ugevis. Feriens afholdelse skal aftales med kommunen, som ved feriens placering skal tage hensyn til både familiens afholdelse af ferie og den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt.

Ved den foreslåede ændring af § 54 a, stk. 1, som affattet ved forslaget § 1, nr. 12, begrænses den enkelte ferieperiode til højst 2 uger ad gangen, og de opnåede fire ugers ferie vil derfor fremover ikke kunne holdes samlet. De fire ugers ferie kan efter aftale med kommunen deles i to perioder på hver to uger, eller afholdes ugevis eller på enkelte dage.

Der henvises til pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (§ 68 a, stk. 4)

Efter de gældende regler i § 68 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik sker der fradrag i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb for feriegodtgørelse efter ferielovgivning og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, når ferien holdes.

Der foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Fradraget sker dog efter den lempeligere fradragsregel, således at der alene sker fradrag for 30 pct. af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for et beløb op til 13.798 kr. (2016-niveau), og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 13.798 kr. (2016-niveau).

Det fremgår imidlertid ikke direkte af bestemmelsen, at der kan udbetales ressourceforløbsydelse samtidig med at der holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg, selv om personen i ressourceforløbet eller jobafklaringsforløbet ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Efter praksis vil der kunne udbetales ressourceforløbsydelse i denne situation, da det er forudsat, at der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg forud for, at personen har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder. Ferie med feriegodtgørelse skal som efter de gældende regler afholdes før der kan holdes ferie med ressourceforløbsydelse.

Hvis der er optjent feriegodtgørelse eller ferietillæg kan personen uanset, at der ikke er opnået ret til ferie med ressourceforløbsydelse i op til 5 uger, afholde ferie for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække.

Med nyaffattelsen af § 68 a, stk. 4, foretages der en præcisering af bestemmelsen, således at kommunerne fremover ikke vil være i tvivl om, hvordan fradraget skal foretages. Der er ikke med ændringen i affattelsen af bestemmelsen foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende praksis for fradrag i ressourceforløbsydelsen for feriegodtgørelse eller ferietillæg, når ferien afholdes.

Der foretages således fradrag i ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb med 30 pct. af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for et beløb op til 13.798 kr. (2016-niveau), og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 13.798 kr. (2016-niveau). Fradraget foretages i ressourceforløbsydelsen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Hvis der f.eks. udbetales feriegodtgørelse for 5 dage, skal kommunen beregne ressourceforløbsydelsen for denne periode, svarende til 7 dage med ressourceforløbsydelse. Det svarer i en måned med 31 kalenderdage til $7/31$ (14.575 kr. (2016-niveau) / $31 \times 7 = 3.291$ kr. for en person, der er forsørger). Hvis der udbetales 5.000 kr. i feriegodtgørelse for denne periode, skal der foretages fradrag i ressourceforløbsydelse for den ovennævnte periode med 1.500 kr. Dvs. $3.291 \text{ kr.} - 1.500 \text{ kr.} = 1.791 \text{ kr.}$ Derudover udbetales der for den resterende måned 14.575 kr. (2016-niveau) – 3.291 kr., svarende til 11.284 kr. Personen får således i alt udbetalt $11.284 + 1.791 \text{ kr.} = 13.075 \text{ kr.}$ i ressourceforløbsydelse samt 5.000 kr. i feriegodtgørelse, svarende til i alt 18.075 kr.

Det foreslås videre, at det kommer til at fremgå direkte af bestemmelserne, at der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Herefter vil retstilstanden ikke længere kunne give anledning til tvivl. Der er ikke med forslaget forudsat en ændret retstilstand.

Der henvises til pkt. 2.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14 (§ 69 og 69 k)

Efter de gældende regler i § 69, stk. 4, og § 69 k, stk. 4, får en person, der deltager i ressourceforløb med ressourceforløbsydelse i sammenhængende 12 måneder, ret til at holde op til 5 ugers ferie i de efterfølgende 12 måneder.

Der er ikke tale om en egentlig optjening af ferie, og personen kan ikke efterfølgende få udbetalt ressourceforløbsydelse under ferie i et ansættelsesforhold. Modtageren af ressourceforløbsydelse kan heller ikke få erstatningsferie, hvis personen bliver syg, når ferien begynder, eller hvis personen bliver syg under ferien.

Ferien kan afholdes som enkelte dage eller uger, herunder flere uger ad gangen. Under ferien kan personen opholde sig i udlandet, da pågældende ikke skal stå til rådighed og udnytte sine arbejdsmuligheder i ferieperioden.

Den samlede ferie kan højst udgøre 5 uger inklusive perioder, hvor personen har optjent ferie med feriegodtgørelse.

Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferien med ressourceforløbsydelse.

Det er en betingelse for at holde ferien, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder særligt placering af den øvrige families ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker det ressourceforløb, der er tilrettelagt for personen. Her kan være tale om planlagte aktiviteter og aktiviteter, der allerede er iværksat for personen. Ved familie forstås i denne sammenhæng, at der er tale om ægtefælle/samlever og egne eller ægtefælle/samlevers hjemmeboende børn under 18 år.

Hvis modtageren af ressourceforløbsydelse og kommunen ikke kan blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse, der kan indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

Det har ikke i forbindelse med ”aftale om et kontanthjælpssystem, hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I”, været hensigten, at reglerne for ferie til personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse skulle ændres.

Det foreslås derfor, at reglen vedrørende ferie til modtagere af ressourceforløbsydelse i § 69, stk. 4, og § 69 k, stk. 4, nyaffattes, da de hidtil gældende regler henviste til reglerne for ferie for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere, som nu ændres jf. forslaget til § 1, nr. 2.

Det foreslås derfor, at det af forslaget til ny § 69, *stk. 4*, og § 69 k, *stk. 4*, fremgår, at en person, der deltager i ressourceforløb med ressourceforløbsydelse i sammenhængende 12 måneder, får ret til at holde op til 5 ugers ferie i de efterfølgende 12 måneder.

Der er med forslaget ikke tale om en egentlig optjening af ferie, og personen kan ikke efterfølgende få udbetalt ressourceforløbsydelse under ferie i et ansættelsesforhold. Modtageren af ressourceforløbsydelse kan heller ikke få erstatningsferie, hvis personen bliver syg, når ferien begynder, eller hvis personen bliver syg under ferien.

Det foreslås, at ferien – i lighed med de gældende regler - kan afholdes som enkelte dage eller uger, herunder flere uger ad gangen. Under ferien kan personen opholde sig i udlandet, da pågældende ikke skal stå til rådighed og udnytte sine arbejdsmuligheder i ferieperioden.

Den samlede ferie kan efter forslaget højst udgøre 5 uger inklusive perioder, hvor personen har optjent ferie med feriegodtgørelse.

Samtidig foreslås det, at optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferien med ressourceforløbsydelse.

Det er efter forslaget en betingelse for at holde ferien, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder særligt placering af den øvrige families ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker det ressourceforløb, der er tilrettelagt for personen. Her kan være tale om planlagte aktiviteter og aktiviteter, der allerede er iværksat for personen. Ved familie forstås i denne sammenhæng, at der er tale om ægtefælle/samlever og egne eller ægtefælle/samlevers hjemmeboende børn under 18 år.

Der henvises til pkt. 2.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (§ 69 j, stk. 11)

Efter de gældende regler i § 69 j, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik sker der fradrag i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb for feriegodtgørelse efter ferielovgivning og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, når ferien holdes.

Der foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Fradraget sker dog efter den lempeligere fradragregel, således at der alene sker fradrag for 30 pct. af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for et beløb op til 13.648 kr., og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 13.648 kr.

Det fremgår imidlertid ikke direkte af bestemmelsen, at der kan udbetales ressourceforløbsydelse samtidig med at der holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg, selv om personen i ressourceforløbet eller jobafklaringsforløbet ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Efter praksis vil der kunne udbetales ressourceforløbsydelse i denne situation, da det er forudsat, at der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg forud for, at personen har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder. Ferie med feriegodtgørelse skal som efter de gældende regler afholdes før, der kan holdes ferie med ressourceforløbsydelse.

Hvis der er optjent feriegodtgørelse eller ferietillæg kan personen uanset, at der ikke er opnået ret til ferie med ressourceforløbsydelse i op til 5 uger, afholde ferie for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække.

Med nyaffattelsen af § 69 j, *stk. 11*, foretages der en præcisering af bestemmelsen, således at kommunerne fremover ikke vil være i tvivl om, hvordan fradraget skal foretages. Der er ikke med ændringen i affattelsen af bestemmelsen foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende praksis for fradrag i ressourceforløbsydelsen for feriegodtgørelse eller ferietillæg, når ferien afholdes.

Der foretages således fradrag i ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb med 30 pct. af feriegodtgørelsen eller ferietillægget for et beløb op til 13.798 kr. (2016-niveau), og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 13.798 kr. (2016-niveau). Fradraget foretages i ressourceforløbsydelsen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Hvis der f.eks. udbetales feriegodtgørelse for 5 dage, skal kommunen beregne ressourceforløbsydelsen for denne periode, svarende til

7 dage med ressourceforløbsydelse. Det svarer i en måned med 31 kalenderdage til 7/31 (14.575 kr. (2016-niveau) / 31 x 7 = 3.291 kr. for en person, der er forsørger). Hvis der udbetales 5.000 kr. i feriegodtgørelse for denne periode, skal der foretages fradrag i ressourceforløbsydelse for den ovennævnte periode med 1.500 kr. Dvs. 3.291 kr. – 1.500 kr. = 1.791 kr. Derudover udbetales der for den resterende måned 14.575 kr. (2016-niveau) – 3.291 kr., svarende til 11.284 kr. Personen får således i alt udbetalt 11.284 + 1.791 kr. = 13.075 kr. i ressourceforløbsydelse samt 5.000 kr. i feriegodtgørelse, svarende til i alt 18.075 kr.

Det foreslås videre, at det kommer til at fremgå direkte af bestemmelsen, at der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Herefter vil retstilstanden ikke længere kunne give anledning til tvivl. Der er ikke med forslaget forudsat en ændret retstilstand.

Der henvises til pkt. 2.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 79, stk. 3)

Efter de gældende regler i § 79 i lov om aktiv socialpolitik indbetales månedligt et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 284 kr. (2016-niveau) af blandt andet uddannelseshjælp og kontanthjælp. Modtageren af hjælpen betaler selv 1/3 af bidraget, og staten finansierer de resterende 2/3.

Det er en betingelse for, at der indbetales bidrag til ATP, at personen har modtaget uddannelseshjælp eller kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder. Der betales ikke bidrag for denne første 12-måneders periode. Ophører udbetalingen af hjælpen, afbrydes optjeningen af 12-måneders perioden. Genoptages udbetalingen senere, uden at der foreligger en ny social begivenhed, fortsætter optjeningen dog af 12-måneders perioden.

Det er endvidere en betingelse for, at der indbetales ATP-bidrag, at hjælpen, der ligger til grund for beregningen af ATP-bidraget, mindst udgør 14.575 kr. (2016-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn. For andre skal beløbet mindst udgøre 10.968 kr. (januar 2016-niveau). Den uddannelseshjælp eller kontanthjælp, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den hjælp, der er beregnet, efter at der er foretaget eventuelt fradrag efter reglerne i §§ 30-33 og 36-43, det vil sige fradrag for arbejdsindtægter, andre indtægter og feriegodtgørelse, og fradrag for sanktioner.

Det foreslås, at der skal indbetales ATP-bidrag af uddannelseshjælp og kontanthjælp, selv om hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225 timers kravet nedsættes til et beløb, som er under 14.575 kr. (2016-niveau) eller 10.968 kr. (2016-niveau) afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. På den måde sikres det, at personer, der i længere tid modtager nedsat uddannelseshjælp eller kontanthjælp som følge af 225 timers reglen ikke skal blive væsentligt ringere stillet end andre, når de skal have udbetalt Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Hvis modtageren i øvrigt ikke opfylder betingelserne for indbetaling af ATP-bidrag af kontanthjælp, f.eks. fordi modtageren får nedsat ydelsen i en periode som følge af en sanktion, jf. lovens § 36, skal der ikke foretages indbetaling af ATP-bidrag. Indbetalingen af ATP-bidrag genoptages, når betingelserne igen er opfyldt.

Ægtefæller, hvis hjælp helt er bortfaldet som følge af 225 timers reglen, anses ikke længere som modtagere af uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og vil derfor ikke få indbetalt ATP-bidrag.

Der henvises til pkt. 2.2.2.11. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 (§ 98)

Efter de gældende regler udmåler, tildeler og udbetaler kommunen særlig støtte efter § 34 til alle berettigede, herunder også modtagere af sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Som konsekvens af forslaget til § 34, stk. 6, om Udbetaling Danmarks overtagelse af opgaven med udbetaling af særlig støtte foreslås det at ændre lovens § 98, stk. 3, om klageadgang i overensstemmelse hermed. Bestemmelsen i § 98, stk. 3, konsekvensrettes endvidere som følge af, at Udbetaling Danmark tillægges kompetence til at træffe afgørelse om beregningen af loftet, jf. forslagene til § 25 b, stk. 4 og 5, og § 25 c.

Efter forslagets indhold vil Udbetaling Danmarks afgørelser vedr. loftet, jf. forslagene til § 25 b, stk. 4 og 5, og § 25 c, og udbetaling af særlig støtte generelt, jf. forslaget til § 34, stk. 6, kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. den gældende § 64 a, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 (§ 109, stk. 1)

Det foreslås, at satserne for loftet for den samlede hjælp jf. forslaget til § 25 b, stk. 1-3, satsreguleres en gang årligt svarende til den satsregulering, der foretages af satserne for kontanthjælp m.v.

Samtidig foreslås det, at omregningssatsen for ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid, jf. forslaget til § 13 f, stk. 14, nedsættelsen af hjælpen til ugifte personer, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. forslaget til § 13 g, stk. 1, og beregning af hjælp til ægtepar, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 26, stk. 5, 7 og 8, satsreguleres en gang årligt svarende til den satsregulering, der foretages for satserne for kontanthjælp m.v.

Der henvises til pkt. 2.1.2. og 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 19 (§ 109, stk. 3)

Som følge af ændringen i § 109, stk. 1, hvor der indsættes 4 nye numre, skal der ske en konsekvensændring i § 109, stk. 3.

Samtidig er der ved en fejl ikke konsekvensændret i § 109, stk. 3, i forbindelse med kontanthjælpsreformen, således at der i bestemmelsens stk. 3, henvises til stk. 4 i stedet for til stk. 5. Det fremgår af stk. 5, at beskæftigelsesministeren bekendtgør størrelsen af de regulerede beløb.

Det foreslås, at *stk. 3*, konsekvensændres, således at de fire nye numre indgår i de beløb, som skal satsreguleres efter stk. 4. Samtidig foreslås det, at stk. 5, ændres til stk. 4, så der sker en korrekt henvisning i forhold til regulering af satsreguleringsprocenten fra 2016 og frem.

Til nr. 20 (§ 110, stk. 2)

Ved udmøntningen af kontanthjælpsreformen ved lov nr. 894 af 4. juli 2013 blev der indsat bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om forsøg, hvor udsatte kontanthjælpsmodtagere får mulighed for lempeligere fradrag for arbejdsindtægter, dvs. at der kan ses bort fra et større beløb pr. udført arbejdstime ved fradrag af arbejdsindtægten i hjælpen end det fradrag, der fremgår af § 31, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Der bliver i dag gennemført forsøg for særlig udsatte kontanthjælpsmodtagere, som har komplekse problemer, således at denne målgruppe får en ekstra tilskyndelse til at tage arbejde og dermed opnå eller bevare en vis tilknytning til arbejdsmarkedet.

På tidspunktet for ikrafttrædelsen af forsøgsbestemmelsen modtog personer, der var omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven kontanthjælp efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik. Denne

persongruppe var derfor omfattet af forsøgsbestemmelsen. Ved lov nr. 1000 af 30. august 2015 blev der indført en ny ydelse – integrationsydelse – til personer, der ikke havde opholdt sig i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år. Loven har virkning for personer, der har taget ophold i Danmark den 1. september 2015 eller derefter.

I forbindelse med indførelsen af integrationsydelsen blev der ikke taget stilling til, om modtagere af integrationsydelse, herunder modtagere af integrationsydelse, som er omfattet af integrationsprogrammet i integrationsloven, fortsat skulle være omfattet af forsøget om lempeligere fradrag for arbejdsindtægter.

Der er endvidere ikke i forsøgsbestemmelsen givet bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om, hvordan et ægtepars hjælp skal beregnes, når den ene ægtefælle er omfattet af det lempeligere fradrag, hvis begge modtager f.eks. kontanthjælp.

Efter de gældende regler i § 26, stk. 1, beregnes et ægtepars samlede hjælp som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til. Efter § 30, stk. 1, i loven, trækkes ansøgerens og ægtefællens indtægter fra i hjælpen krone for krone, jf. dog § 31, stk. 1. Hvis ansøgeren eller ægtefællen har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v., ses der ved beregningen af uddannelses- eller kontanthjælp efter §§ 23-25 bort fra 25,74 kr. pr. udført arbejdstime (2016- niveau). Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person. Dette følger af § 31, stk. 1, i loven.

Det foreslås, at der i § 110, *stk.* 2, som affattet ved forslaget til § 1, nr. 20, indsættes bemyndigelse til, at forsøgsbestemmelsen også skal kunne omfatte udsatte integrationsydelsesmodtagere, som har komplekse problemer, herunder udsatte personer, der er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

Det foreslås endvidere, at der i § 110, stk. 2, som affattet ved forslaget til § 1, nr. 20, indsættes et nyt 2. pkt., med bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at hvis den udsatte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager er gift, ses der ved beregningen af integrationsydelsen eller kontanthjælpen efter § 30, stk. 1, i loven, bort fra det lempeligere fradrag for arbejdsindtægter, som den udsatte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager modtager efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt. Dette foreslås for at sikre, at udsatte gifte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere har samme incitament til at tage arbejde som ugifte - også arbejde af kortere varighed eller på få timer.

Forslaget medfører, at hvis der f.eks. ses bort fra et beløb på 50 kr. pr. udført arbejdstime hos den udsatte kontanthjælpsmodtager og ægtefællen ikke har arbejdsindtægter, vil der ved beregningen af ægteparrets samlede hjælp blive set bort fra 50 kr. pr. udført arbejdstime.

Ægteparret vil således samlet set få en højere ydelse, når den udsatte integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager, der er omfattet af forsøget arbejder i et ordinært job.

Svarende til de gældende regler, vil det beløb, som der kan ses bort fra, ikke kunne beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Det vil også fortsat være beskæftigelsesministeren, som bekendtgør tilladelsen efter ansøgning fra kommunerne.

Der henvises til pkt. 2.7.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 8, stk. 5)

Boligstøttelovens § 8 fastsætter, at Udbetaling Danmark ved opgørelse af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte, skal opgøre summen af ansøgerens og husstandsmedlemmernes skattepligtige indkomst med en række særlige fradrag for supplerende pensionsydelse efter lov om social pension, bestemte typer af erstatning mv.

Efter boligstøttelovens § 8, stk. 5, skal hjælp efter lov om aktiv socialpolitik indgå med det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis et husstandsmedlem ikke havde været omfattet af § 42 i lov om aktiv socialpolitik. Nedsættelse af kontanthjælp efter § 42 i lov om aktiv socialpolitik foretages, når en person, der modtager hjælp i form af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp inklusiv tillæg på mindst 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau), har arbejde, som personen har undladt at oplyse kommunen om, eller uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Nedsættelsen gives i form af 1/3-nedsættelse af hjælpen i 3 uger (ved 1. gangs-tilfælde) og 20 uger (ved gentagelsestilfælde indenfor de seneste 5 år). Endelig gøres den nedsatte hjælp tilbagebetalingspligtig, hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har haft arbejde samtidig med, at pågældende har modtaget kontanthjælp. Reglen i boligstøttelovens § 8, stk. 5, medfører, at den beregnede boligstøtte holdes uændret således, at boligstøtten ikke stiger som følge af de pågældende nedsættelser af hjælp efter lov om aktiv social politik.

Det foreslås, at hjælp efter aktivloven til ugifte personer indgår i opgørelsen af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis deres hjælp ikke var nedsat som følge af 225 timers reglen.

Der henvises til pkt. 2.2.2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 42 a)

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der modtager hjælp i form af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp tillige modtage særlig støtte efter lovens § 34, hvis de har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, samt boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, såfremt de opfylder betingelserne herfor. Der er ikke i kontanthjælpsreglerne i lovens kapitel 4 nogen øvre grænse for den samlede hjælp.

Med ændringerne til lov om aktiv socialpolitik foreslås det, at der fastsættes en øvre grænse for den samlede hjælp - et loft over de ydelser - en person kan modtage i integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp og særlig støtte og/eller boligstøtte. Såfremt personens beregnede samlede hjælp overstiger loftet, reduceres særlig støtte og boligstøtte ned til loftet.

Det foreslås i *stk. 1*, at indføre en hjemmel i lov om individuel boligstøtte til at nedsætte boligstøtten som følge af, at et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af den øvre grænse for den samlede hjælp - loftet over ydelser - til modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere efter reglerne herom i lov om aktiv socialpolitik. Samtidig foreslås det, at nedsættelsen af boligstøtten sker efter reglerne herom i lov om aktiv socialpolitik.

Med virkning fra den 1. januar 2016 opgøres indkomsten, som fremgår af indkomstregisteret for ansøgeren og dennes husstandsmedlemmer foreløbigt ved ansøgning om individuel boligstøtte som indkomsten for den første måned, der ansøges om individuel boligstøtte til, ud fra borgerens egne oplysninger.

Den beregnede (foreløbige) boligstøtte opgjort efter ansøgning danner grundlag for udbetaling af boligstøtte til ansøgeren hver måned, indtil der sker en genberegning af boligstøtten. Boligstøtten for tidligere måneders genberegning af boligstøtte kan justeres i form af tillæg eller fratæk på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret og genberegning.

Udbetaling Danmark skal genberegne boligstøtten, jf. § 8 c i boligstøtteloven, for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, hvis oplysninger om husstandsindkomsten i

indkomstregisteret afviger mere end 800 kr. fra den indkomst, der er lagt til grund for samme periode ved beregningen af boligstøtte, og afvigelsen medfører en ændring af den pågældende periodes boligstøtte med mere end 200 kr. Hvis boligstøtten genberegnes, kan genberegningen medføre en justering i form af tillæg eller fratæk i boligstøtten for en kommende måned. Justeringen kan medføre, at hele boligstøtten bortfalder for den pågældende måned.

Ændring af husstandsindkomst, der skyldes ændring i sammensætningen af husstanden, medfører ikke, at Udbetaling Danmark genberegner boligstøtte efter stk. 1. i forbindelse med genberegningen af boligstøtten.

Den foreløbige boligstøtte indgår i beregningen af loftet over den samlede hjælp i den første/de to første måneder.

Ved den årlige efterregulering af boligstøtte efter boligstøttelovens §§ 46 a og 47 skal den for meget modtagne boligstøtte tilbagebetales. En efterregulering af boligstøtten kan udløse en ændret beregning af ydelser omfattet af loftet efter §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik. Denne ændrede loftsberegning kan vise, at der er udbetalt for meget i boligstøtte. I forbindelse med krav på tilbagebetaling af for meget modtaget boligstøtte, skal der således også tages hensyn til den for meget udbetalte boligstøtte, der fremkommer ved en ændret loftsberegning efter lov om aktiv socialpolitik.

Med henblik på at sikre at personer, der er omfattet af loftet, på ny får udbetalt boligstøtte uden nedsættelse efter reglerne §§ 25 b og § 25 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person ikke længere modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og nedsættelsen som følge af loftet ikke længere er opfyldt, foreslås det i *stk. 2*, at udbetalingen af boligstøtte alene efter reglerne i boligstøtteloven sker uden ansøgning. Det er herefter kommunens ansvar at sørge for, at Udbetaling Danmark får besked om, at udbetaling fremover alene skal ske på baggrund af beregninger efter reglerne i boligstøtteloven.

Det foreslås videre i *stk. 2*, at boligstøttelovens regel om, at der ikke kan ydes boligsikring (ikke-pensionister og førtidspensionister efter 2003) og boligydelse (pensionister) i form af tilskud eller lån, hvis det beregnede tilskudsbeløb er mindre end 3.072 kr. årligt (2015-niveau) for boligsikring og 3.288 kr. årligt (2015-niveau) for boligydelse, eller hvis det beregnede lånebeløb er mindre end 3.072 kr. årligt (2015-niveau) for boligsikring og 3.288 kr. årligt (2015-niveau) for boligydelse, ikke finder anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat på baggrund af loft over ydelser til modtagere af integrationsydelse, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere. Med forslaget sikres det, at en husstand ikke får begrænset boligstøtten yderligere, som følge af reglen i boligstøtteloven om mindsteudbetaling.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2016.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 5, om øvre grænser for den samlede hjælp for personer, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp skal have virkning fra den 1. oktober 2016. Hermed får ydelsesmodtagere, der tillige modtager særlig støtte og boligstøtte tid til at tilpasse sig de nye regler og indrette sig på en lavere samlet hjælp.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at personer, der forud for den 1. oktober 2016 modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp skal vejledes om virkningerne af de øvre grænser for den samlede hjælp senest tre måneder før den 1. oktober 2016 eller ved ansøgningstidspunkt om hjælp, såfremt dette ligger efter den 1. juli 2016. For så vidt angår personer, der ansøger efter den 1. juli 2016, vil det være kommunen, der

skal vejledes disse personer i forbindelse med den første samtale i kommunen. Mens vejledningen af personer, der allerede modtager kontanthjælp m.v., vil være Udbetaling Danmarks opgave.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der ved lovens ikrafttræden har opnået ret til 5 ugers ferie efter de hidtil gældende regler i § 13, stk. 11, og § 54 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, bevarer retten til at holde de 5 ugers ferie. Ferien skal holdes inden for de følgende 12 måneder, efter retten til ferien er optjent.

Forslaget betyder, at personer, der i 12 sammenhængende måneder forud for den 1. april 2016 har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp, eller har været i revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter eller tilbud efter kapitel 10 eller 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan holde fem ugers ferie inden for de følgende 12 måneder, fra retten til ferien er opnået. De opnåede fem ugers ferie skal således være afholdt senest den 31. marts 2017. Efter denne dato har ingen personer tilbageværende ferie fra en optjent ferieret på fem uger.

Det foreslås endvidere, at ferie, der er afholdt ved lovens ikrafttræden, indgår i de 5 ugers ferie.

Forslaget betyder, at hvis en person, som efter de gældende regler har optjent ret til fem ugers ferie f.eks. den 1. februar 2016, har afholdt to ugers ferie ved lovens ikrafttræden den 1. april 2016, indgår den afholdte ferie på to uger i de optjente fem ugers ferie, således at der er tre ugers ferie tilbage pr. 1. april 2016. De resterende tre ugers ferie skal afholdes inden den 1. februar 2017.

For den ferie, der er optjent, men som ikke er afholdt ved lovens ikrafttræden, finder forslaget i § 1, nr. 3, om, at en ferieperiode maksimalt kan vare 2 uger, tilsvarende anvendelse, medmindre modtageren af uddannelses- eller kontanthjælp eller revalidenden forud for lovens ikrafttræden har indgået aftale med kommunen om, at de kan afholde ferie i en periode på mere end to uger. Baggrunden for dette er, at personen på baggrund af aftalen med kommunen om en ferieperiode på mere end 2 uger, kan have arrangeret et ferieophold, herunder eventuelt have betalt for flybilletter m.v.

Personer, der ved lovens ikrafttræden den 1. april 2016 har modtaget ydelser i en kortere periode end 12 måneder, omfattes ikke af overgangsreglen. Perioden med ydelser forud for lovens ikrafttræden den 1. april 2016 indgår i opgørelsen af de sammenhængende 12 måneder for at opnå ret til 4 ugers ferie, jf. forslaget til § 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2 og 3*, at reglen om, at det - efter 1 års sammenlagt hjælp – fremover vil være et krav for fortsat fuld hjælp, at ægtefæller og ugifte personer kan dokumentere 225 timers ordinært og ustøttet arbejde indenfor de seneste 12 kalendermåneder, indføres på en sådan måde, at hjælpen tidligst kan bortfalde eller nedsættes pr. 1. oktober 2016, og at det i perioden 1. oktober 2016 til 31. marts 2017 vil være sådan, at arbejdskravet anses for opfyldt, hvis ægtefællerne eller den ugifte person kan dokumentere 113 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 6 kalendermåneder.